అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మార్చి 2023

సాధన, యోగం, రూపాంతరీకరణ

(పూర్ణయోగ పర్యావలోకనం ప్రత్యేక సంచిక)

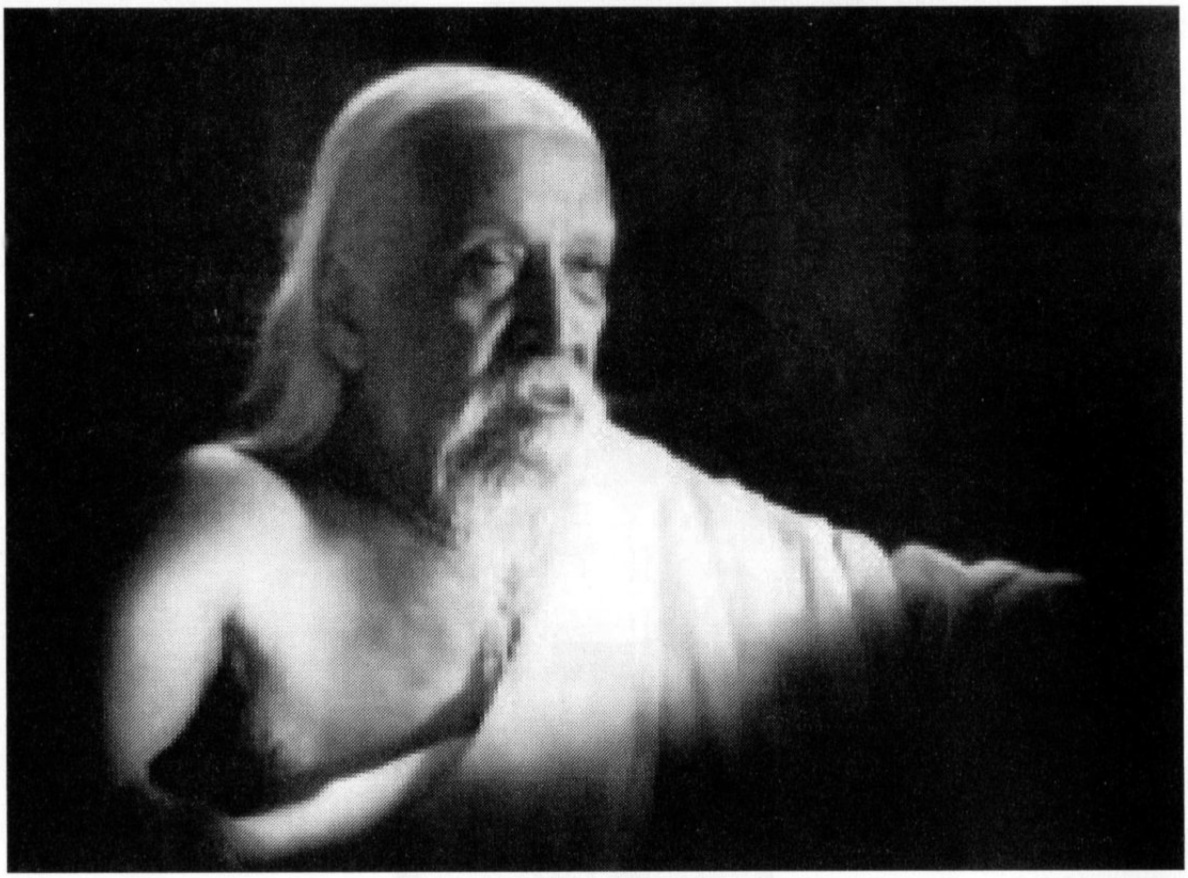
విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

మనకర్థమైన పూర్ణయోగపు బహువిధ అన్వయం చాలా విశాలమైనది. పూర్ణయోగ పర్యావలోకనం యెంత సుసంపన్నమైనదో, యెంత విశాలమైనదో అంతకంటె అధికంగా, దానిని దైనందిన జీవితంలో యెలా అన్వయింప జేయాలో, సాధకుని ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో దానినెలా ఆచరించాలో తెలిపేందు కొక ప్రయత్నమిది. పూర్ణ యోగాన్ని సంపూర్ణంగా మాటలలో పెట్టలేకపోయి నప్పటికీ దాని నడకెలా సాగుతుందో, చేతన, ఆంతరిక, బాహ్య లోకాలలో ఆధ్యాత్మికత, దివ్యత్వం యెలా యెదుగుతాయో తెలిపే ఒక రేఖా చిత్రణ యిది. సాధన, యోగం, రూపాంతరీకరణల వివిధ పార్శ్వాలను ఈ ప్రత్యేక సంచికలో స్పృశించడం జరిగింది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

యోగం - నాలుగు శక్తులు అంశాలు

యోగం నాలుగు శక్తులను, అంశాలను కలిగి ఉంది. స్వచ్ఛత, స్వతంత్రత, సంపూర్ణత్వం, ఆనందం. ఎవరైతే విశ్వాతీత, విశ్వ, లీలామయ వైయక్తిక దైవానికి చెందిన తన అస్తిత్వంలో ఈ నాలుగు శక్తులను పొందుతాడో అతడు సంపూర్ణ యోగి అవుతాడు.

దేవుడు ప్రకటించే అభివ్యక్తులన్నీ పూర్ణ పరబ్రహ్మ అభివ్యక్తులే.

- శ్రీఅరవిందులు.

CWSA 12:93

సాధన

సాధన, తపస్సు, ఆరాధన, ధ్యానం

యోగాభ్యాసమే సాధన. అధో ప్రకృతిని జయించటానికి, సాధన ఫలితాలు పొందటానికి కావలసిన సంకల్పానికున్న ఏకాగ్రత తపస్సు.

దైవాన్ని పూజించటం అంటే ఆరాధన, ప్రేమ, ఆత్మార్పణ, దైవానికై ఆకాంక్ష, నామ జపం, ప్రార్థన. ఆంతరికంగా ఉన్న జ్ఞానం పై ఏకాగ్రత సాధించటమే ధ్యానం. ధ్యానం అంటే సమాధి స్థితిలోకి వెళ్ళటం. ధ్యానం, తపస్సు, ఆరాధన, సాధనలోని భాగాలు.

సాధనకు సమయం, సహనం అవసరం

సాధన అనేది సమయం తీసుకొంటుంది. దీనికి సహనం అవసరం. గ్రహణ స్థితిలో లేని మనసు వెనుక తరచుగా సమయాను సారం స్వచ్ఛమైన వివేక కార్యం జరుగుతుంటుంది.. అప్పుడు అన్నీ చలన రహితంగా, మాంద్యంగా కనిపిస్తాయి; కానీ ఒక వ్యక్తి సహనాన్ని, నమ్మకాన్ని కలిగి ఉంటే ఆయా సమయాల్లోకి చేతన వెళుతూ అసాధ్యమనుకునే వాటిని సాధ్యం చేయటానికి నూతన ఆవిష్కరణలు చేస్తుంది. ఉద్వేగానికి గురి కావటం ఎప్పుడూ తప్పిదమే- ఈ మార్గంలోని అన్ని ఆటంకాలు తొలగి పోవటానికి ఆ కాలంలో పట్టువిడువని ప్రయత్నమే అనుసరించాల్సిన నియమం.

దైవం కోసం నిజమైన సాధన

దైవానికై ఆకాంక్షకు ఒకే ఒక ప్రశ్న. అది నీ జీవిత లక్ష్యమా? అంతర అస్తిత్వం అవసరమా కాదా? అనేది ఒకరి స్వయం సాధన అనేది వేరే విషయం- ఒకరు దానిని గ్రహించ వచ్చు లేక వదలి వేయవచ్చు. నిజమైన సాధన దైవం కోసమే.అది ఆత్మకు అవసరమైనది. నిరాశతో కుంగిపోయి వదిలివేయాలను కొన్న క్షణాల్లో కూడా దానిని వదలిపెట్టలేరు.

CWSA 29:240

హృదయంలోను, భృకుటిలోను ఏకాగ్రత

హృదయం, శిరస్సులోని రెండు కేంద్రాలపై ఏకాగ్రతలు ఉపయోగ

పడతాయి. ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క ఫలితాన్ని ఇస్తుంది. మొదటిది చైతన్య పురుషను తెరచి భక్తిని తెస్తుంది. ప్రేమను మదర్‌తో ఐక్యపర్చి, హృదయంలో ఆమె సన్నిధిని, స్వభావంలో ఆమె శక్తిని కార్యాచరణతో పొందేలా చేస్తుంది. రెండవది మనస్సు ద్వారాన్ని తెరచి దాని కంటే ఉన్నతంగా ఉన్న వాస్తవాత్మ జ్ఞానాన్ని అధిరోహించి శరీరానికి ఆవల నున్న ఉన్నత చేతనను శరీరంలోకి అవరోహణం చేయిస్తుంది.

CWSA 29:326

సాధన అవసరం

సాధారణ ప్రకృతి అలవాటు అవరోహణకు ఆటంకం కాకపోతే అప్పుడు సాధన అవసరం ఏముంది? ఒక్క క్షణంలో ఉన్నత చేతన నీవద్దకు దిగి, నీవు అతి మానవుడిగా ఒక్క క్షణంలో మారడానికి నిన్ను ఆటంక పరిచేది ఏది? అది ఏమిటంటే అధో ప్రకృతి మొండివ్యతిరేకత. దాని నుండి తట్టుకోవాలంటే సుదీర్ఘ సాధన అవసరం.

CWSA 31:487

సాధనకు ఉత్తమ ప్రవర్తనా ధోరణి

సాధనకు ఉత్తమ ధోరణి ఏమిటంటే నీవు మదర్ పై ఆధారపడాలి. నిజంగానే ఆమె శక్తి నీలో సాధన చేస్తుంది.

CWSA 31:276

ప్రతి సాధకుడు తన ప్రత్యేక సాధనను కలిగి ఉంటాడు

ప్రతి సాధకునికి తన ప్రత్యేక సాధన ఉంటుంది. తన స్వంత కష్టాలు, తను అనుసరించే స్వంత మార్గం ఉంటుంది. తనకు దైవానికి మధ్య మాత్రమే అతని సాధన ఉంటుంది; ఇందులో ఇతరులెవరూ భాగస్వాములు కాలేరు.

CWSA 31:630

నిశ్చలతకు ఆధారం - దైవిక శక్తిని పనిచేయడానికి అనుమతించడం

సాధన అనేది ఉచ్ఛ సంకల్పం, పాతశక్తుల మధ్య పోరాటానికి చెందిన అంతర్గత వేదనను తీసుకువచ్చినచో, మేము ఆ రకమైన మనోసాధనని కోరుకోము. మన యోగ సంకల్పం అదికాదు, నిశ్చలతను నీవు తిరిగి పొందాలని నీవు దానితో ప్రయాణించాలని మేము కోరుకుంటున్నాము. నిశ్చలత ఆధారం కల్గిఉండటం, దైవికశక్తిని నీలో దృఢంగా, నిశ్శబ్దంగా పనిచేయడానికి అనుమతించడం అనేది ఎప్పుడూ చాలా మంచి పద్ధతి. ఏదో పెద్ద వ్యక్తిగత శ్రమచేసి, కల్లోలం, సంఘర్షణ, ద్వారా కొనసాగించాల్సిన అవసరంలేదు. వెనక్కివచ్చి మరొకసారి నిన్ను నీవు తెరచి ఉంచి, నీవు లోగడ చేసిన విధంగా - అప్పుడు నీకు ఇది వరకటి నిద్ర లేక ఆరోగ్యం ఒకటి రెండు రోజుల్లో లభించి, ఎక్కువ శ్రమ లేకుండా, అంతర్గతంగా నీవు ఎదుగుతావు - శ్రీమాత శక్తి, కృప నిన్ను నడిపించనివ్వు.

(CWMS 31 : 746)

యోగం, సాధన, ధ్యానం

దైవంతో ఐక్యం అవ్వడం యోగం, దైవంతో ఐక్యం అవ్వడానికి నీవు ఏమి చేసావో అది సాధన. సాధారణ మానవ చైతన్యం నుంచి తొలగి దైవిక చైతన్యంతో నీవు సంబంధం పెట్టుకోవాలి. దానికొరకు నీవు శ్రీమాతని ఎప్పుడూ పిలుస్తుండాలి, ఆమెకు నీవు తెరవబడి ఉండాలి, ఆకాంక్షించాలి, ఆమె నీలో పనిచేయాలి, నీవు సిద్ధంగా ఉండటం కోసం ప్రార్థించాలి - కోరికలు, చంచలత్వం, మనస్సు, ప్రాణికాల కల్లోలాలను తిరస్కరించాలి. ధ్యానం అంటే మనస్సు, ప్రాణికాన్ని నిశ్చలం చేయడం, శ్రీమాత శాంతిని ఆకాంక్షించడం, శ్రీమాత సన్నిధి, ఆమె ప్రకాశం, శక్తి మరియు ఆనందం మీద ఏకాగ్రత ఉంచడం.

(CWSA 32:135)

దైవికశక్తి శూన్యంలో పని చేయలేదు

సాధన అనేది అవసరము, దైవికశక్తి శూన్యంలో పని చేయలేదు. కానీ ప్రతి మనిషి తన స్వభావానికి అనుగుణంగా శ్రీమాత కార్యం అతడి లోపల అతడి కోసమై పని చేస్తున్నది అని అతడు సంవేదించే చోటికి అది నడిపిస్తుంది.

అప్పటి వరకు సాధకుడి ఆకాంక్ష, స్వీయకార్యాలు శ్రీమాత కార్యాలకు మద్దతు ఇవ్వడం, అతని మార్గంలో అడ్డు వచ్చినవాటిని తిరస్కరించడం అనేది చాలా అవసరము, అనివార్యమైనది.

CWSA 32:137

సాధన లక్ష్యం

ప్రతి జీవి ఆ విశ్వశక్తికి పరికరం. కాబట్టి అది శ్రీమాతకి చెందుతున్నది అన్నది నిజం. ఒకరు చైతన్యం లేకుండా ఉండి అసంపూర్ణంగా ఉండే బదులు చైతన్యంతో ఖచ్చితమైన పరికరంగా మారడం అనేది సాధన లక్ష్యం. నీవు ఇకపై అధమస్వభావం అజ్ఞానపు నెట్టివేతకు విధేయత చూపకుండా, శ్రీమాతకి లోబడి, నీలో పనిచేసే శ్రీమాత ఉన్నతమైనశక్తి గురించి తెలుసుకున్నప్పుడు మాత్రమే నీవు సచేతనంగా, పరిపూర్ణమైన సాధనంగా ఉంటావు. కాబట్టి ఇక్కడ కూడా నీ అంతర్ దృష్టి పూర్తిగా నిజం.

CWSA 32:243

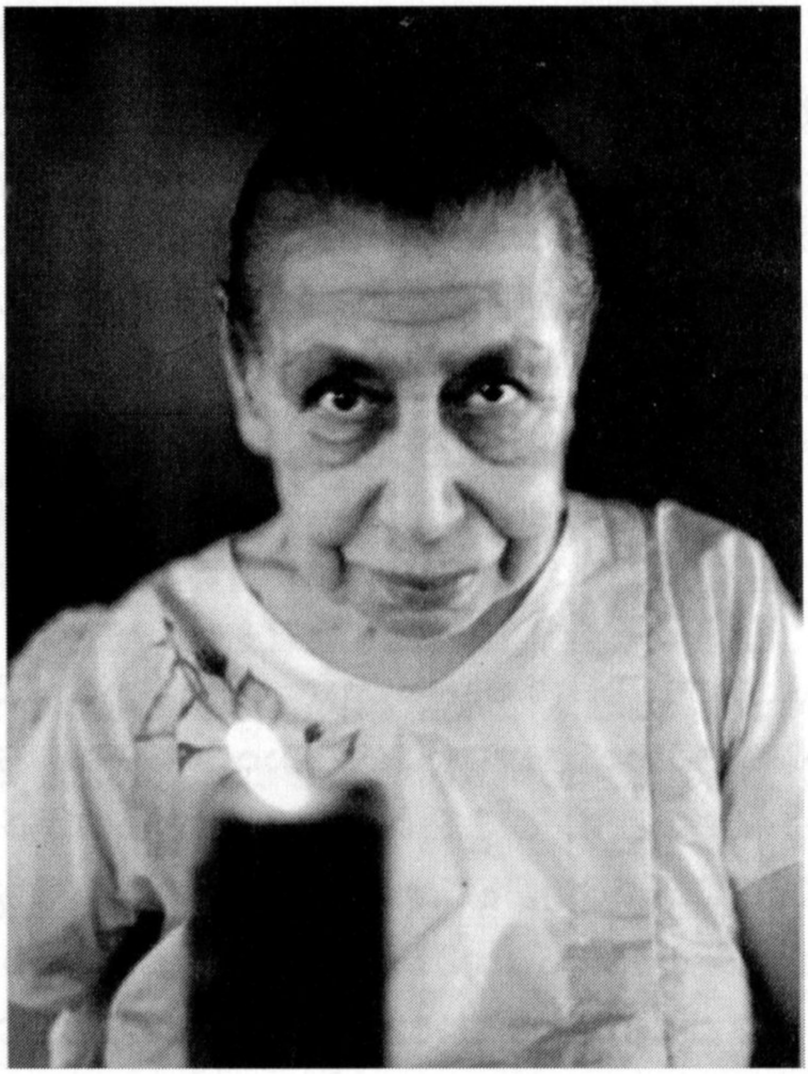
దివ్యశక్తికి నిన్ను నీవు తెరిచి ఉండటం

నిన్ను నీవు దైవశక్తికి తెరచి ఉంచడం అనేది సాధనకు అవసరం. తాను అలా తెరవబడి ఉంటే అవసరమైన అవగాహన లేక జ్ఞానం వాటంతట అవే ఆధ్యాత్మిక అనుభవంద్వారా వస్తాయి.

CWSA : 25-448.

శ్రీ అరవిందులు

భాగం-2

యోగం

చాలా యోగాలు ఉన్నాయి

అనేక యోగాలు ఉన్నాయి, అనేక ఆధ్యాత్మిక పద్ధతులు, మోక్షం, పరిపూర్ణతవైపు మార్గాలు, అనంతాత్మకు చెందిన దైవం వైపుకు మార్గాలు ఉన్నాయి. ప్రతీదానికి ఒక ప్రత్యేకమైన లక్ష్యం, ఒక వాస్తవికత దాని విలక్షణమైన విధానం, దాని ప్రత్యేకమైన పద్ధతి, దాని సహాయక తత్వశాస్త్రం దాని అభ్యాసం ఉన్నది. ఈ సమగ్రయోగం అన్ని విధానాల సారాన్ని తీసుకొంటుంది. వాటి అన్ని లక్ష్యాలని, పద్ధతులని, విధానాల (సారపరంగానే కాని వివరణల్లో కాదు) సమన్వయం చేస్తుంది. ఇది అన్నింటిని స్వీకరించే తత్వశాస్త్రంగా, అభ్యాసంగా నిలుస్తుంది.

CWSA 12:357

మనస్సు ఆలోచనా మార్గం కాని లేక, హృదయం ద్వారా కర్మలలో సంకల్పంవల్ల, మానసిక స్వభావం మార్పు, శరీరంలో ప్రాణశక్తి స్వేచ్ఛాయుత మవ్వడం, ఇదంతా సరిపోదు. ఇవన్నీ పరస్పరం కలుపుకొని జరగాలి. మన భావనలో పరిణితి ద్వారా శరీర చేతన నుండి పదార్థ నిశ్చేతన వరకూ కూడా దైవం పట్ల సచేతనమై దైవంతోనే ప్రకాశభరితం కావాలి.

పరమాత్మతో ఏకమై ఉండటం, పరమాత్మతో కలిసి జీవించడం, పరమాత్మతో ఏకస్వభావాన్ని కలిగిఉండటం, ఇదే మనయోగ లక్ష్యం కావాలి.

CWSA 12:357

యోగం అంటే ఏమిటి?

ఏ యోగమైన దాని ప్రత్యేక లక్షణం దృష్ట్యా చూసినప్పుడు పరిమితులకు లోబడి ఉన్న అజ్ఞానమయ బాహ్యచేతన నుండి మనకు, ప్రపంచానికి సంబంధించిన ఉత్తమమైన, లోతైన వాస్తవికత లేదా పరమాత్మ లేదా ఆ పరతత్వ ఉనికిలోనికి ప్రయాణించడం, ~~ఈ~~ అజ్ఞానమయ బాహ్య చేతన వల్ల అది కప్పబడి ఉంది. ప్రతిదానికీ అంతర్లీనంగా ఒక వాస్తవికత ఉంది. ఆ వాస్తవికత ప్రతి దానిలో ఉండి, విస్తరిస్తుంది. ఇప్పుడు మనకు కనపడుతున్న ప్రపంచంలా కాకుండా ఆ వాస్తవికత మరో విధంగా ఉంది; దానిలో మనం మన ఆలోచన, జీవితం, చర్యల ద్వారా అస్పష్టంగా కదులుతున్నాము. మనం ఆ వాస్తవికతను మన మతం, తత్వశాస్త్రం ద్వారా అర్థం చేసుకోవడానికి, చేరుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాము. చివరికి కొంత పాక్షికంగా, మరికొంత పూర్తిగా నేరుగా ఆధ్యాత్మిక అనుభవం పొందుతాము. ఆ ఆధ్యాత్మిక అనుభూతినే, ఆ పద్ధతినే, సాక్షాత్కారాన్నే మనం యోగం అంటున్నాము.

CWSA 12:361

సమగ్ర యోగం అంటే ఏమిటి?

సమగ్ర యోగం భగవంతుని సంపూర్ణ - సాక్షాత్కారానికి, పూర్తి స్వీయ-సాక్షాత్కారానికి, మనలోని అన్ని అంశాల పరిపూర్ణతకు, చేతన పరిపూర్ణం కావడానికి, మన స్వభావ పూర్తి పరివర్తనకు మార్గం. మరోచోట ఉన్న శాశ్వత పరిపూర్ణతలోకి తిరిగి వెళ్ళిపోవడం కాదు, ఇక్కడ జీవిత పూర్తి పరిపూర్ణతను ఇది సూచిస్తుంది.

ఇది సమగ్ర యోగ లక్ష్యం, కానీ దానిని సాధించే పద్ధతిలో కూడా అదే సమగ్రత ఉంది, ఎందుకంటే పద్ధతిలో సంపూర్ణత లేకుండా లక్ష్యం సమగ్రంగా సాధించబడదు, భగవంతుని వైపు పూర్తిగా మళ్లడం, పూర్తిగా తెరుచుకోవడం, మనల్ని మనం (మన స్వభావాల్లోని అన్ని అంశాలను ఎంచుకునే మార్గాలను, కదలికలను) పూర్తిగా భగవంతునికి ఇచ్చి వేసుకోవడం ద్వారా లక్ష్య సాధన సమగ్రంగా సాధించబడుతుంది.

మన మనస్సు, సంకల్పం, హృదయం, శరీరం, బాహ్య, అంతర్గత, అత్యంత అంతర్గత ఉనికి, అతిచేతన, ఉపచేతన, చేతనలకు సంబంధించిన అన్ని అంశాలను తప్పక భగవంతునికి సమర్పించవలసి ఉంటుంది. ఈ అంశాలన్నీ సాక్షాత్కారానికి,పరివర్తనకు ఒక సాధనంగా మారి ఉద్దీపనంలో పాల్గొనాలి. ఈ అంశాలన్నీ మానవ చేతన, స్వభావం నుంచి దివ్య చేతన స్వభావానికి పరివర్తన చెందాలి. ఇది సమగ్ర యోగ లక్షణం.

CWSA 12:358

పూర్ణ యోగ అర్థం

పూర్ణ యోగం అంటే **1.** ఒక వ్యక్తి తన మనస్సుతోనో (జ్ఞానం), హృదయంతోనో (భక్తి), లేకపోతే సంకల్పంతో చేసే పనులతోనో (కర్మ యోగం) దైవాన్ని చేరుకోవడానికి బదులుగా, ఆ వ్యక్తి తనలోని అంశాలన్నిటితో (శక్తులు, చేతనలతో) దైవాన్ని చేరుకోవడానికి ప్రయత్నం చేయడం. అంటే ఈ మూడు మార్గాలను, ఇతర మార్గాలను ఒకే యోగంలో ఏకం చేయడం (దైవంతో ఐక్యం చేసే మార్గం), తద్వారా తనలోని సర్వస్వాన్ని (చేతనలోని అన్ని అంశాలను) భగవన్మయం చేయడం (అంటే తన ఉనికిలో, చైతన్యంలో, భగవంతుని సన్నిధిని, చేతనను, శక్తిని, ప్రకాశాన్ని, ఆనందాన్ని ప్రాప్తింప జేసుకోవడం.

2. ఒక వ్యక్తి భగవంతుని సాక్షాత్కారాన్ని అంతరాత్మలో, జీవాత్మలో మాత్రమే కాకుండా, తన సమస్త ప్రకృతి (స్వభావం)లో కోరుకోవడం(అంటే నిమ్న మానవుని స్థాయి నుంచి దైవిక ఆధ్యాత్మిక ప్రకృతి (స్వభావం)గా మారడం).

3. ఒక వ్యక్తి జీవితం కోసం మాత్రమే కాకుండా ఆవల జీవితం కోసం దైవాన్ని అన్వేషిస్తాడు. తద్వారా జీవితం కూడా భగవంతుని సాక్షాత్కారాన్ని పొంది, దివ్యమైన భగవంతుని స్వభావ అభివ్యక్తిగా మారుతుంది.

CWSA 29:373

ఈ యోగం ఉద్దేశ్యం

ఈ యోగం అతిమానసంలో భగవంతునితో సచేతనంగా ఐక్యం కావడానికి, ప్రకృతి (స్వభావ) రూపాంతరీకరణను ఉద్దేశ్యంగా కలిగి ఉంది. సాధారణ యోగాల్లో వ్యక్తి మనసును దాటుకొని నేరుగా ఎటువంటి లక్షణాలు లేని విశ్వాతీత నిశ్శబ్దంలోకి వెళ్లి, అక్కడ నుంచి అత్యున్నత స్థాయిలోకి అదృశ్యం కావడానికి ప్రయత్నించడమే ఉంటుంది. మనసును అధిగమించి, సచ్చిదానంద నిశ్చల, క్రియాశీలకమైన రెండు స్థితుల దివ్య సత్యం లోకి ప్రవేశించడం, వ్యక్తిలోని అన్ని అంశాలను సత్యంలోకి లేవనెత్తడం ఈ యోగ ఉద్దేశ్యం.

CWSA 29:373

సమగ్ర యోగ లక్ష్యం

సమగ్ర యోగంలో అనుసరించే యోగ మార్గం ఇతర యోగాలకు భిన్నమైన ఉద్దేశ్యంతో ఉంది, - దీని లక్ష్యం సాధారణ అజ్ఞాన ప్రపంచ చేతన నుండి దివ్య చేతనలోకి ఎదగడమే కాకుండా ఆ దివ్యచేతన అత్యున్నత శక్తిని అజ్ఞానమయ మనస్సు, జీవితం, శరీరాలలోకి తీసుకుని వచ్చి, వాటిని పరివర్తనం చేసి, భగవంతుని భూమి మీద అభివ్యక్తీకరించి, పదార్థంలో దివ్య జీవనాన్ని సృష్టించడం. ఇది చాలా కష్టమైన లక్ష్యం, కష్టమైన యోగం; చాలా మందికి, చాలావరకు ఇది అసాధ్యం అనిపించవచ్చు. సాధారణ అజ్ఞాన ప్రపంచ చేతనలోని అన్ని శక్తులు ఈ యోగాన్ని వ్యతిరేకించి తిరస్కరిస్తాయి. ఈ యోగాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయత్నిస్తాయి, ఈ యోగ సాక్షాత్కారాన్ని పొందే క్రమంలో సాధకుడు తన స్వంత మనస్సులో, జీవితంలో, శరీరంలో అత్యంత మొండి అడ్డంకులను కనుగొంటాడు. నీవు ఈ ఆదర్శాన్ని హృదయ పూర్వకంగా అంగీకరించగలిగితే, అన్ని ఇబ్బందులను ఎదుర్కోగలిగితే, గతాన్ని దాని బంధాలను వదిలివేసి, ఈ దివ్య సంభవత కోసం ప్రతిదీ వదులు కోవడానికి, ప్రతిదాన్ని పణంగా పెట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే నీవు యోగంలో అంతర్గతంగా ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవం ద్వారా కనుగొనడానికి అవకాశం ఉంటుంది.

CWSA 29:412

ఈ యోగ సాధన ఏ విధమైన నియమాల (చేయవలసినవి, చేయకూడనివి), ద్వారా జరుగదు. నిర్దిష్టమైన ధ్యాన పద్ధతి గాని మంత్రాలు లేకపోతే ఇతర మార్గాల ద్వారా గాని ఈ యోగ సాధన సాగదు. కానీ ఆకాంక్ష, స్వీయ అంతః ఏకాగ్రత, స్వీయ ఊర్ధ్వముఖ ఏకాగ్రత, దైవ ప్రభావానికి, మనకంటే పైన ఉన్న భగవంతుని శక్తికి, దాని పనితీరుకి, హృదయంలోని భగవంతుని సన్నిధికి తెరచుకోవడం, పైవాటికి విరుద్ధమైన ప్రతి దానిని తిరస్కరించడం ద్వారా ఈ యోగ సాధన కొనసాగుతుంది. విశ్వాసం, ఆకాంక్ష, శరణాగతి ద్వారా మాత్రమే మన ఈ తెరచుకోవడం సాధ్యమవుతుంది.

CWSA 29:19-20

ఈ యోగం - ఆరోహణ, అవరోహణల ద్వివిధ సాధన

ఈ యోగాభ్యాసము ద్వివిధం - ఒక వైపు చేతన ఉన్నత తలాలకు ఆరోహణ క్రమంలో వెళ్తుంది, మరొకవైపు భూ చేతనలోకి ఉన్నత తలాల శక్తిని దింపి చీకటి, అజ్ఞానానికి చెందిన శక్తిని బయటకు తీసి ప్రకృతిని రూపాంతరీకరిస్తుంది.

CWSA 30:416

ఈ యోగంలో మోక్షం, విశ్వాతీత స్థితి రెండూ ఉన్నాయి

ఇక్కడ అభ్యసించే యోగంలో ముక్తి, విశ్వాతీత స్థితి రెండూ ఉన్నాయి. అయితే అది ముక్తి లేదా నిర్వాణాన్ని కూడా ఇస్తుంది. అది వచ్చినట్లయితే మొదటి దశగానే సిద్ధి ప్రాప్తిస్తుంది. చివరి దశగా కాదు. విశ్వాతీత స్థితికి లేదా దాని వైపుకే నిష్క్రమణం జరిగితే అది సాధించిన శక్తి, ప్రకాశం, చైతన్య అవరోహణతో కూడిన ఆరోహణ అవుతుంది. అటువంటి అవరోహణల ద్వారా ఇక్కడ ఆధ్యాత్మిక ఉన్నత పరివర్తనను సాధించాలి.

CWSA 29:499

జ్ఞానం, భక్తి, కర్మలు మొ॥ వాటికీ తగిన స్థానాలు ఉన్నాయి

పూర్ణయోగం జ్ఞానం, భక్తితో పాటు కర్మచేస్తుంది అంటే చేతనా ప్రకాశం, ఆనందం, ప్రేమ, సంకల్పం, శక్తి చేసే కార్యాల్లోఉంటాయి. ధ్యానం, ఆరాధన, దైవ సేవ కూడా ఈ యోగంలో వాటి స్థానాన్ని అవి కల్గి ఉంటాయని ప్రవహిస్తూ ఉన్నాయని దయచేసి గుర్తుంచుకోండి.

CWSA 29:223

పూర్ణయోగంలోని నూతనత్వం

నా యోగం అన్ని అంశాలలో సరికొత్తది అని నేను ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. నేను దానిని పూర్ణయోగం అని పిలిచాను. అంటే పాతయోగంలోని సారాల్ని ఇది గైకొంటుంది. అనేక ప్రక్రియలు దీనిలో ఉన్నాయి. దాని నూతనత్వం దీని లక్ష్యంలోనే ఉంది. దృక్పథం విధాన సంపూర్ణతలోనే ఉంది.

పాత యోగములతో పోల్చినపుడు ఇది నూతనమైనది

1. ఎందుకంటే ఇది ప్రపంచం నుండి నిష్క్రమణ, స్వర్గంలోని జీవితం లేదా నిర్వాణములపై లక్ష్యముంచదు. ఇది జీవితం, అస్థిత్వంలో మార్పును తీసుకు వస్తుంది. అనుషంగికంగా లేదా యాదృశ్చికంగా కాకుండా ఒక విభిన్నమైన కేంద్ర వస్తువుగా ఉంటుంది. ఇతర యోగములలో అవరోహణ ఉన్నట్లయితే అది మార్గంలో ఒక ఘటన లేదా ఆరోహణ ఫలితం మాత్రమే. ఇక్కడ ఆరోహణ వాస్తవమైన విషయం. ఇక్కడ ఆరోహణ అనివార్యమైనది. కానీ నిర్ణయాత్మకమైనది. తుది లక్ష్యంగా అవరోహణ దీని ఫలితమే. ఆరోహణ ద్వారా లభించే నూతనచైతన్య అవరోహణయే సాధనకు ఆమోదం, ప్రమాణం. తంత్రం, వైష్ణవంలో కూడా జీవితం నుండి విరమణయే ముగింపుగా ఉంటుంది. దివ్య జీవన సాఫల్యతయే ఇక్కడ లక్ష్యం.

2. ఎందుకంటే మేము కనుగొన్న లక్ష్యం కేవలం ఒక వ్యక్తి శ్రేయస్సు కోసం ఒక వైయక్తికమైన దైవ సాక్షాత్కార సాధన కాదు. ఇక్కడ ఈ పృథ్వికోసం సముపార్జించబడాలి. అది సార్వజనీనం, కేవలమొక ఇంద్రియాతీత వైశ్విక సాధన కాదు. ఇంకా వ్యవస్థీకృతం కాని లేదా నేరుగా భూచేతనలో లేని ఒక చేతన మహాశక్తి (అతిమానసం)ని సాధించి తేవడం, ఆఖరికి అది ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో కూడా లేదు. కాని ఇక్కడ అది స్థాపించబడాలి. నేరుగా క్రియాశీలకమవ్వాలి.

3. ఈ ఉద్దేశ్యాన్ని నెరవర్చుకోవడానికి ఒక విధానం ముందే నిర్ణయించ బడింది. ఈ ఉద్దేశ్యం ముందున్న లక్ష్యం వలె అది సంపూర్ణమైనది, సమగ్రమైనది. అంటే స్వభావం, చేతనలు సమూలంగా సమగ్రంగా పరివర్తన చెందడం, దీనిలో పాత విధానాలను పాక్షికంగానే అనుసరిస్తూ ఇంకా భిన్నమైన వాటిని కూడా దాటుకొంటూ వెళ్ళడం. పూర్వపు యోగాల్లో ఇది సిద్ధించినట్లుగా,

సంపూర్ణంగా దీనిని ప్రతిపాదించినట్లుగాను నేను ఈ విధానాన్ని ఎక్కడా గుర్తించలేదు. ఇది ఇంతకుమునుపే ఉన్నట్లుగా ఉంటే ఈ మార్గం మలచడం కోసం అంతరిక సృష్టిలో నా జీవితం 30 యేళ్లు వృథా చేసి ఉండేవాణ్ణి కాదు. అలా అయ్యుంటే తేలిగ్గా స్వారీ చేసుకొంటూ తీర్చిదిద్దిన, సుభద్రంగా ఆ సర్వజనుల రహదారి వెంట సురక్షితంగా వెళ్ళి నా గమ్యం చేరగల్గేవాణ్ణి. మన యోగం పాత పోకడల్లో మళ్లీపోవడం కాదు. ఇది ఒక ఆధ్యాత్మిక సాహస కృత్యం.

CWSA 29:399-401

శ్రీమాతను ఆశ్రయించిన ప్రతి ఒక్కరూ యోగాన్ని ఆచరిస్తున్నవారే

శ్రీమాతను ఆశ్రయించిన ప్రతి ఒక్కరూ నా యోగాన్ని ఆచరిస్తున్నారు. పూర్ణ యోగాన్ని అంటే యోగంలోని అన్ని పార్శ్వాలను స్వయంకృషితో నిర్వహించి నెరవేర్చుకోవచ్చని అనుకోవడం చాలా తప్పు. ఏ మానవుడూ అలా చేయలేడు. ప్రతి ఒక్కరూ చేయవలసింది ఏమిటంటే, శ్రీమాత చేతిలో తనను తాను సమర్పించుకోవడం. సేవ ద్వారా, భక్తి ద్వారా, ఆకాంక్ష ద్వారా ఆమెకు అర్పించుకోవడం. అప్పుడు శ్రీమాత తన ప్రకాశం, శక్తి ద్వారా అతనిలో పనిచేస్తుంది. తద్వారా సాధన జరుగుతుంది. పెద్ద పూర్ణయోగిగా లేదా అత్యున్నత జీవి కావాలనే ఆశయం కలిగి ఉండడం, నేను ఆ దిశగా ఎంత మేరకు వచ్చాను అని తనను తాను ప్రశ్నించుకోవడం కూడా పొరపాటే. శ్రీమాతకి అంకితం కావడంలో అర్పించుకొనుటలో ఆమె నీవు ఎలాఉండాలని భావిస్తున్నావో అలా ఉండటమే సరయిన వైఖరి. మిగిలినది శ్రీమాత నిర్ణయించి నీలో జరిపిస్తుంది.

CWSA 31:151-152 — *- శ్రీఅరవిందులు*

నీ అన్ని కదలికలను దైవానికి అర్పించు

యోగం అంటే దైవంతో ఐక్యత. ఐక్యత అనేది అర్పణ ద్వారా జరుగుతుంది. అది నిన్ను నీవు దైవానికి అర్పించుకోవడం ద్వారా ఏర్పడుతుంది. నీవు ప్రతి దశలోనూ దైవానికి చెందిన వాడివని భావించాలి. నీవు ఏమి ఆలోచిస్తున్నా లేదా చేస్తున్నా, ఎల్లప్పుడూ నా ద్వారా దైవ చేతన పనిచేస్తున్నదనే నిరంతర అనుభవం నీకు ఉండాలి. నాకు స్వంతం అని పిలవగలిగేదీ లేదు, ప్రతీదీ దైవం నుండి వస్తుంది అని భావించి దానిని

మూలానికే తిరిగి అర్పించాలి. దీనినంతా గ్రహించగలినపుడు నీవు సామాన్యంగా జాగ్రత్త వహించని లేదా శ్రద్ధ చూపని అతి చిన్న విషయం కూడా ఇకపై ఎంతో అర్థవంతమైనదిగా అవుతుంది.

నీ సాధారణ సమర్పణలను వివరణాత్మక సమర్పణలుగా నీవు చేయాలి. దైవ సన్నిధిలో నిరంతరం జీవించు. నిన్ను నడిపిస్తున్నది అలాగే నీవు చేస్తున్న ప్రతి పనినీ చేయిస్తున్నది ఆమె సన్నిధియే అనే భావనలో జీవించు. ప్రతి మానసిక చర్య, ప్రతి ఆలోచనయే కాకుండా నీ అన్ని కదలికలను అర్పించు. అత్యంత సాధారణ, బాహ్య కార్యాలను అనగా తినుట, నీవు తింటున్నపుడు నీ ద్వారా ఆ దైవమే తింటున్నట్లు నీవు భావించాలి. నీవు నీ కదలికలన్నింటినీ ఒకే ఉన్నత జీవితంలోకి ప్రోగుచేయగలిగినపుడు నీవు విభజనకు బదులుగా ఐక్యత పొందుతావు. దైవానికి నీ స్వభావంలోని ఒక భాగం ఇవ్వడంతో మిగిలిన భాగాలు వాటి సాధారణ త్రోవల్లోనే మామూలు విషయాల్లోనే మునిగిపోయి ఉంటాయి. జీవితమంతా స్వీకరించబడుతుంది. నీలో పూర్ణమైన పరివర్తన క్రమంగా జరుగుతుంది.

CWM 3:23-24 — *శ్రీమాత*

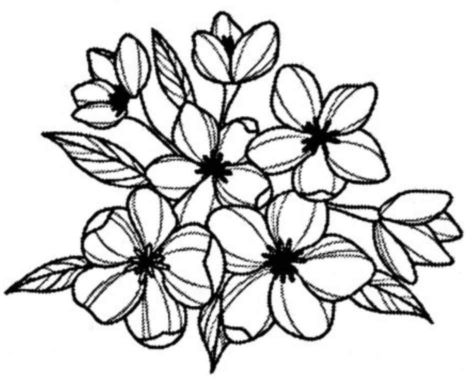
యోగ శక్తి

యోగమంటే దైవంతో ఐక్యం కావడం. విశ్వాతీతం (విశ్వంపైన) లేదా విశ్వాత్మకం (విశ్వం) లేదా వ్యక్తిగతంగా లేదా మన యోగంలోనే ఈ మూడు ఉన్నాయి. ఒక చిన్న అహం, వ్యక్తిగత మనస్సు, వ్యక్తిగత ప్రాణికం మరియు శరీరం ద్వారా పరిమితం కాని చేతనలోకి రావడం లేదా సర్వోన్నతం లేదా సార్వత్రిక (విశ్వ) చేతనతో లేదా ఒక గాఢ చేతన ద్వారా తన స్వీయాత్మ పట్ల, ఆంతరిక పురుషుని పట్ల, తన అస్తిత్వ సత్యం పట్ల ఎఱుకను కలిగి ఉండటం, యోగ చేతనలో ఒక వ్యక్తికి విషయాల గురించి తెలియడం మాత్రమే కాదు శక్తుల గురించి, అంతే కాదు శక్తుల వెనుక గల చేతన గురించి కూడా తెలుస్తుంది. ఆ వ్యక్తి తనలోనివి మాత్రమే కాకుండా విశ్వంలోనివి అన్నీ తెలుసుకోగలడు.

నూతన చేతన వృద్ధితో ఒక శక్తివెంట ఉంటుంది. దానితో ఒక్కసారిగా వృద్ధి చెందుతుంది అది ఏర్పడటానికి పరిపూర్ణం కావడానికి సహాయ పడుతుంది. ఈ శక్తియే యోగ శక్తి. ఇది ఇక్కడ నిద్రాణంగా ఉంటుంది.

మన ఆంతరిక జీవి (చక్రాలు)లోని అన్ని కేంద్రాలలో చుట్టబడి, ఆధారంలో ఉంటుంది. దీనిని తంత్రాలలో కుండలినీ శక్తిగా పిలుస్తారు. కానీ అది మనపైన, మన తలపైన దైవశక్తిగా ఉంటుంది. అక్కడ చుట్టబడి, ముకుళించుకొని నిద్రాణంగా ఉండదు. అక్కడ జాగృతంగా, జ్ఞానవంతంగా, శక్తివంతంగా, విశాలంగా, విస్తృతంగా ఉంటుంది. అది అభివ్యక్తీకరణ కోసం వేచి ఉంటుంది. ఈ శక్తికి - శ్రీమాత శక్తికి మనల్ని మనం సమర్పించుకోవాలి. మనస్సులో అది దైవిక మానసిక శక్తిగా లేదా ఒక విశ్వమానస శక్తిగా వ్యక్తమవుతుంది. వ్యక్తిగత మనస్సు చేయలేని ప్రతీదాన్ని అది చేయగలదు. అప్పుడు అది యోగ మానసిక శక్తి. అది వ్యక్తమై ప్రాణికంలో లేదా భౌతికంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు అది యోగ జీవశక్తిగా లేదా యోగ శరీర శక్తిగా స్పష్టమవుతుంది. ఇది ఈ అన్ని రూపాలలో బాహ్యంలోకి, పైకి, దిగువ నుండి విస్తృతంగా వ్యాపిస్తూ ఉప్పొంగుతూ ఉంటుంది. లేదా దిగువకు ప్రవహించి వివిధ అంశాలకు ఒక నిర్దిష్ట శక్తిగా మారుతుంది. అది శరీరంలో క్రిందికి ప్రవహిస్తూ పనిచేస్తూ దాని పాలనను ఏర్పరుస్తుంది. పై నుండి విస్తృతంమౌతూ వ్యాపిస్తుంది. మనపై ఉన్నతమైన వాటితో మనలో అల్పమైన వాటిని కలుపుతుంది. వ్యక్తిని విశ్వతత్వం లేదా సంపూర్ణత్వం లేదా కేవలం విశ్వాతీత బ్రహ్మానికి చేరుస్తుంది.

CWSA 30:422 *శ్రీ అరవిందులు*

యోగం ప్రధాన ప్రక్రియ

యోగ సిద్ధికి రెండు రాజమార్గాలు

పరమశాంతి, నిశ్చల నీరవతలు సిద్ధించడానికి అత్యంత కచ్చితమైన మార్గం, అవి పైనుంచి దిగిరావడం, చూడ్డానికలా యెప్పుడూ కన్పించనప్పటికీ, వాస్తవంగా నిజానికి అవి సిద్ధించేది యెల్లప్పుడూ అలాగే - చూడ్డానికలా యెప్పుడూ జరుగదు. ఎందుకనంటే సాధకునికి ఆ ప్రక్రియ యెరుక యెల్లప్పుడూ ఉండదు. తనలో శాంతి నెలకొంటున్నదని అనుకొంటాడు లేదా కనీసం, అభివ్యక్తమౌతున్నదని అనుకుంటాడు. కాని అది యెప్పుడు ఎలా సిద్ధించిందో అతనికి తెలియదు. ఆధ్యాత్మిక శాంతి నిశ్చల నీరవత మాత్రమే గాక, వెలుగు, శక్తి, జ్ఞానం, ఉన్నత దృష్టి, ఆలోచన, ఆనందము, ఉన్నత చేతనకు సంబంధించిన సమస్తము ఊర్ధ్వం నుండి దిగి వస్తాయనేది సత్యం. కొంతవరకు అవి లోనుండి రావడం కూడా సాధ్యం కావచ్చు. ఇలా ఎందుకు జరుగుతుందంటే చైత్యపురుష సరాసరి వాటికి తెరుచుకుంటుంది. అవి మొదట అక్కడికి వచ్చి, అంతరాత్మ నుండి తక్కిన అస్తిత్వంలో తమకు తాము తెలుపుకుంటాయి, లేక అంతరాత్మ ముందుకు రావడం వల్ల అలా జరగవచ్చు. యోగ-సిద్ధికి రెండు రాజమార్గాలు; ఒకటి లో నుండి బయటకు రావడం, లేక రెండు పై నుండి దిగిరావడం. బాహ్య ఉపరితల మనసు లేక భావావేశ పూరిత ప్రయత్నం, ఏదో విధమైన తపస్సు, వేటిలో దేనినో రూపొందిస్తున్నట్లు కన్పిస్తుంది. రెండు మౌలిక మార్గాల ఫలితంతో పోలిస్తే, దీనివల్ల లభించే ఫలితాలు మామూలుగా అస్థిరమైనవి, శకలం వంటివి. అందుచేతే 'ఉన్మీలనం' మీద ఈ యోగంలో మేము పట్టుబడుతున్నాం. ఆంతరిక మనసు, ప్రాణికం, భౌతికం, మనలోని లోలోపలి భాగమైన అంతర్మాతకు ఉన్మీలనం, మనసుకు పైనున్న దానివైపుకు ఉన్మీలనం. సాధనా ఫలాల కోసం ఉన్మీలనం ఈ యోగంలో అపరిత్యాజ్యం.

CWSA 30:323-24

అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక ఆత్మ

మన మూర్తిత్వం, దైహిక అస్తిత్వం వెనుక సైతం, గాక దానికి ఊర్ధ్వంలో పూర్తిగా దానిని అధిగమించి, అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక ఆత్మ ఉన్నది. ఆంతరిక కేంద్రాలలో అత్యున్నతమైనది అత్యంత లోతైనది హృదయంలో ఉన్నట్లుగానే,

శిరసులో ఉంది. కాని సరాసరి పరమాత్మకు తెరుచుకునే కేంద్రం, సూక్ష్మ శరీరమని పిలువబడేది, పూర్తిగా భౌతిక శరీరానికి బయట శిరసుపైన ఉంది. ఈ పరమాత్మకు రెండు పార్శ్వాలున్నాయి. దానిని సాక్షాత్కరింపజేసుకున్నప్పుడు ఫలితాలు ఈ రెండు పార్శ్వాలకు సంబంధించినవై ఉంటాయి. విస్తృత శాంతి, స్వేచ్ఛ, నిశ్చల నీరవతల స్థితియైనది, స్థితిశీల పార్శ్వం. నిశ్చలనీరవ పరమాత్మ ఏ విధమైన కర్మ లేక అనుభవం చేత విచలితుడు గాడు. అది వాటిని నిష్పాక్షికంగా బలపరచుతుంటుంది గాని ఏ విధంగానూ వాటికి మూలంగా కన్పించదు. పైగా వాటి నుండి విడివడి, వాటిని గురించి పట్టించుకొనకుండా ఉదాసీనయై ఉంటుంది. మరొక పార్శ్వం గతి శీలమైనది, ఒక జగదాత్మగా లేక పరమ ఆధ్యాత్మగా దాని అనుభవం కలుగుతుంది. ఇది సకల జగత్కర్మకు ఆధారంగావడమే గాక, దానికి మూలం, అది దానిని తనలోనే జరిగేటట్లు చేస్తుంది. మన భౌతిక అస్తిత్వాలను పట్టించుకొనే భాగం మాత్రమే గాక, దానికావలగా ఉన్నదాన్నంతా, ఈ ప్రపంచం, ఇతర లోకాలను, విశ్వానికి సంబంధించిన అతి భౌతిక అలాగే భౌతిక సీమలన్నింటినీ పరిగణనలోనికి తీసుకొనే భాగం. పైపెచ్చు సమస్తమందలి యేకైకంగా మనం పరమాత్మను సంవేదిస్తాం. అంతేగాక, వ్యష్టి జన్మ లేక జగదస్తిత్వం సమస్తాన్నీ అతిశయించిపోయిన విశ్వాతీతమైనదిగా, సమస్తానికీ ఊర్ధ్వంలో ఉన్నదానిగా కూడా సంవేదిస్తాం. సమస్తమందలి యేకైకాన్ని విశ్వజనీన పరమాత్మను పొందడమంటే అహం నుండి ముక్తంగావడం. చేతనలో అహం ఒక చిన్న శకలం అన్నా అవుతుంది లేక మన చేతన నుండి మొత్తంగా అదృశ్యమన్నా యైపోతుంది. అది అహం, నిర్వాణం. సమస్తానికీ ఊర్ధ్వాన ఉన్న విశ్వాతీత ఆత్మలోనికి వెళ్ళడం జరిగితే, జగచ్చేతన, కర్మకు సైతం పూర్తిగా అతీతంగా వెళ్ళగలిగేటట్లు మనల్ని చేస్తుంది. లయం, మోక్షం, నిర్వాణం అని పిలువబడే, ప్రపంచం నుండి సంపూర్ణ విముక్తికి అది దారి అవుతుంది.

CWSA 30:325-26

ఊర్ధ్వోన్మీలన అనుభవాలు

ఊర్ధ్వానికి ఉన్మీలనం అవ్వడం అనేది అవశ్యం శాంతికి, నిశ్చలనీరవతకు నిర్వాణానికి మాత్రమే దారి తీస్తుందని అనుకోగూడదనే విషయాన్ని గమనికకు తీసుకోవాలి. ఒక గొప్ప కాలక్రమంలో ఒక అనంత శాంతి, నిశ్చల నీరవత, మనపైన నిజం చెప్పాలంటే శిరసుపైన, భౌతిక అతి భౌతిక ఆకాశంలోనికి

విస్తరించుకొంటూ పోయే కాలక్రమంలో ఒక గొప్ప అనంత శాంతి, నిశ్చల నీరవత, వైశాల్యతల యెరుక పొందడం మాత్రమే గాక, సమస్త శక్తి వున్న ఒక విశాల దివ్య క్రియాశక్తి, సమస్త జ్ఞానమూ కల ఒక విశాల దివ్యవెలుగు, సమస్త ఆనందము, ప్రహర్షిమూ, ఒక విశాల బ్రహ్మానందము అయిన యితర విషయాలను యెరుగ గలుగుతాడు. ప్రప్రధమంలో అవి యేదో సారభూతమైనవిగా, అనిర్దేశ్యమైనవిగా, కేవలమైన యేదోగా కన్పిస్తాయి. వీటిలో దేనిలోనైనా నిర్వాణం సాధ్యమే అన్నట్లు కన్పిస్తుంది. ఈ దివ్య క్రియాశక్తిలో అన్ని క్రియా శక్తులూ, ఈ దివ్య వెలుగులో అన్ని వెలుగులూ ఈ బ్రహ్మానందంలో సమస్త సంతోషం, ఆనందం సాధ్యమేనని కూడా మనం దర్శించగలుగుతాం. ఈ సమస్తమూ మనలోనికి దిగి వస్తాయి. శాంతి ఒక్కటి మాత్రమే గాక వాటిల్లో ఏదైనా లేక అవన్నీక్రిందికి రాగలవు. కాకపోతే అత్యంత సురక్షితమైనది, మొదట ఒక పరిపూర్ణ స్థిరత, శాంతిని క్రిందికి తీసుకురావడం. ఎందుచేతనంటే అది మిగతాది దిగిరావడాన్ని మరింత సురక్షితం చేస్తుంది. లేని యెడల అంతటి దివ్య క్రియాశక్తి, దివ్య వెలుగు, దివ్య జ్ఞానం లేక బ్రహ్మానందాలను బాహ్య ప్రకృతి నిలుపుకోవడం, భరించడం కష్టంగావచ్చు. ఇవన్నీ కలిసి మనం ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక లేక దివ్య చేతన అని అనేదాన్ని తయారు చేస్తాయి. అది హృదయం ద్వారా పనిచేస్తుంది. అది మొత్తం ప్రకృతిని అంశం తర్వాత అంశంగా స్వీకరించి దానితో వ్యవహరిస్తుంది. తిరస్కరించ వలసిన దానిని తిరస్కరిస్తూ, ఉన్నతీకరించవలసిన దానిని ఉన్నతీకరిస్తూ, సృజించవలసిన దానిని సృజిస్తూ పనిచేస్తుంది. అది సమన్వయ పరుస్తుంది, సామరస్యపరుస్తుంది, స్వభావంలో ఒక నూతన వలయంను ప్రతిష్టిస్తుంది. అతిమానస క్రియాశక్తిని, అస్తిత్వాన్ని క్రిందికి తీసుకురావడం సాధ్యపడేంత వరకు, సాధన లక్ష్యం అదే అయితే, ఒక ఉన్నతతర, మరింత ఉన్నతతర క్రియాశక్తిని, ఉన్నతతర ప్రకృతి శ్రేణిని కూడా అది క్రిందికి తీసుకురాగలదు. ఇదంతా కూడా హృదయకేంద్రములోని చైత్యపురుష కర్మచే సిద్ధం చేయబడుతుంది, చైత్యపురుషచే సహకారమందించబడుతుంది, యింకా ముందుకు తీసుకుపోబడుతుంది. అది అధికంగా ఉన్నీలనమై ముందుకు వచ్చి, చురుకుగా తయారైతే, దివ్యక్రియాశక్తి పనిచేయడం వేగవంతం, సురక్షితం, తేలిక అవుతుంది. హృదయంలో మరింత అధిక ప్రేమ, భక్తి, సమర్పణ వృద్ధి చెందుతాయి, సాధన పరిణామం మరింత వేగం, పరిపూర్ణం

అవుతుంది. ఎందుకనంటే, అవతరణ, రూపాంతరీకరణలో, అదే సమయంలో దైవంతో పెరుగుతుండే సంపర్కం, యేకంగావడం యిమిడి వున్నాయి.

సాధన ప్రాథమిక హేతు బద్ధత

అది సాధన ప్రాధమిక హేతుబద్ధత. ఇక్కడ అత్యంత ప్రాముఖ్యంగల రెండు విషయాలేమిటంటే, హృదయ కేంద్రం, మనసు కేంద్రాలు, వాటివెనుక, వాటి పైన ఉన్న సమస్తానికీ ఉన్మీలనంగావడం, అది స్పష్టం. ఎందుకనంటే హృదయం చైత్యపురుష, ఉన్నతతరచేతనకు మనుసుకేంద్రాలు తెరుచుకొంటాయి. చైత్యపురుషకు, ఉన్నతతర చేతనకు మధ్య సంబంధం కలిగించే గ్రంధి, సిద్ధికి ప్రధాన ఆలంబన. మొదటి ఉన్మీలనం హృదయంలో కేంద్రీకరించడం ద్వారా మనలో అంతరాత్మ ద్వారా అభివ్యక్తమై మొత్తం స్వభావాన్ని తన హస్తగతం చేసుకొని నడిపించే అభివ్యక్తంగావడానికై దైవాన్ని పిలువడం ద్వారా జరుగుతుంది. సాధనకు సంబంధించిన ఈ భాగంలో, ఆకాంక్ష, ప్రార్థన, భక్తి, ప్రేమ, సమర్పణ, ప్రధాన ఆధారాలవుతాయి. దీనితో పాటు, మనం అకాంక్షించే దాని మార్గంలో అడ్డుగా నిలబడే దాన్నంతా తిరస్కరించడం కూడా వుంటూంది. శిరములో (ఆ తరువాత, దానికి పైన) చేతనను కేంద్రీకరించడం ద్వారా, ఒక ఆకాంక్ష, ఒక పిలుపు, దివ్యశాంతి, శక్తి, వెలుగు, జ్ఞానం, బ్రహ్మానందాలను మొదట దివ్యశాంతి, లేక దివ్యశాంతి, దివ్య క్రియాశక్తి రెండూ కలిసి - అస్తిత్వంలోనికి దిగిరావాలనే, నిరంతర సంకల్పం, రెండవ ఉన్మీలనం జరుపుతాయి. నిజానికి కొంతమంది దివ్య వెలుగును, లేక మొదట బ్రహ్మానందాన్ని స్వీకరిస్తారు. లేక అకస్మాత్తుగా జ్ఞానం గ్రుమ్మరిల్లుడుతూ రావడం కొంతమందికి జరుగుతుంది. మరికొంతమంది విషయంలో, ఒక విశాల అనంత నిశ్చలనీరవత, దివ్య క్రియాశక్తి, దివ్య వెలుగు, లేక బ్రహ్మానందం, వారిపై మొదట తెరచుకోవడం జరుగుతుంది. తరువాత వారు అందులోనికి ఆరోహించడమో లేక, నిమ్న స్వభావంలోనికి ఇవి దిగిరావడం ప్రారంభం కావడమో జరుగుతుంది. మరి యితరులతో మొదట శిరసులోనికి, తరువాత హృదయస్థాయికి, ఆతరువాత నాభి, యింకా క్రిందికి మొత్తం దేహమంతటిలోనికి దిగిరావడమో జరుగుతుంది. అవతరణ, లేక దిగివస్తున్న స్పృహ లేకుండానే శాంతి, వెలుగు, వైశాల్యత లేక శక్తి లేకపోతే, జగచ్చేతనలోనికి సమాంతర ఉన్మీలనం లేక

ఆకస్మికంగా విస్తృతం అయిన మనసులో, జ్ఞాన విస్ఫోటనం, విశదీకరించలేని ఉన్మీలనం జరుగుతుంది. సర్వులకు అనువర్తించే కఠిన నియమమేం లేదు గనుక ఏది వచ్చినా దానినాహ్వానించాలి. కాని మొదట శాంతి రాకపోతే, హర్షాతిరేకంతో ఉబ్బిపోకుండా జాగ్రత్త పడాలి లేకపోతే సమతూకాన్ని కోల్పోతారు. ఏదేమైనప్పటికీ, ఉత్కృష్టమైన క్షణం, దివ్యక్రియాశక్తి, లేక మహాశక్తి, జగజ్జనని శక్తి దిగివచ్చి, పట్టు చిక్కించుకొన్న క్షణం. ఎందుకనంటే అపుడు చేతన వ్యవస్థీకరించబడడం మొదలౌతుంది. అది యోగానికి విస్తృతమైన పునాది అవుతుంది.

ప్రకృతి పురుషుల యెడబాటు

కొంతమందికి వేగిరంగా, హఠాత్తుగా వికసనం జరిగినప్పటికీ యేకాగ్రత వల్ల ఫలితం వెన్వెంటనే లభించదు. కాని చాలామంది విషయంలో దీర్ఘకాలం లేక కొద్దికాలం పడ్తుంది వాళ్ళందుకు తగినట్లు తయారు గావడానికి సన్నద్ధం కావడానికి. ముఖ్యంగా అదివరకే వాళ్ళ స్వభావం, ఆకాంక్ష, తపస్సుల వల్ల కొంత వరకు సన్నద్ధమై లేని వాళ్ళవిషయంలో అలా జరుగుతుంది. పాతయోగాల ప్రక్రియలలో ఒకటైన యేకాగ్రతతో సహకారపు తోడ్పాటుతో కొన్నిసార్లు ఫలితం రావచ్చు, "నేను మనసును కాదు", "నేను ప్రాణికాన్ని కాదు", "నేను శరీరాన్ని కాదు" అని అవిరామంగా చెప్పుకొంటూ తన నుండి మనః ప్రాణ, దేహాలతో తాదాత్మ్యాన్ని తిరస్కరించే, జ్ఞానమార్గ అద్వైతుని ప్రక్రియ ఉంది. వీటిని తన నిజాత్మ నుండి వేరైన వాటిగాచూస్తాడు. కొంతకాలం జరిగాక సమస్త మానసిక ప్రాణిక, భౌతిక ప్రక్రియలను, మనః ప్రాణ దేహాల అసలు స్పృహనే, బయటిదిగా బాహ్యకర్మగా కనిపించడాన్ని గమనిస్తాడు. అదే సమయంలో అంతరంగంలో వాటితో సంగరహితమై జగత్తు, జగదతీత పరమ ఆధ్యాత్మ సాక్షాత్కారంలోనికి ఉన్మీనలమౌతూ ఒక స్వయం భువమైన అస్తిత్వ స్పృహ పెరుగుతూ ఉంటుంది. సాంఖ్యుల పద్ధతి చాలా శక్తివంతమైన పద్ధతిఉంది. ప్రకృతి పురుషుల విడదీత. సాక్షిస్థానాన్ని మనసుమీద రుద్దుతాడు. మనః ప్రాణ, దేహాల సమస్త కర్మ నేను లేక నాదికాదు. అది ప్రకృతికి సంబంధించినది, బాహ్య నేను మీద అది రుద్దబడింది అంటాడు. నేను మాట్లాడని వాడిని, నిస్సంగుడిని, వీటికి నేను బద్ధుడనుగాను. తత్ఫలితంగా అస్తిత్వంలో ఒక విభజన పెరుగుతుంది. తనలో ఒక శబ్దం

చేయనిప్రత్యేక చేతన, మనః ప్రాణ దేహాల ప్రకృతి ఉపరితల క్రీడ నుండి తాను పూర్తిగా యెడంగా ఉన్నానని సంవేదించే విభజన పెరుగుతుంది. మామూలుగా యిలా జరిగినప్పుడు చాలా త్వరగా ఉన్నతతర చేతన శాంతిని, ఉన్నతతర దివ్యక్రియా శక్తిని, యోగ నడకనంతా క్రిందికి తీసుకురావడం సాధ్యపడుతుంది.

ఏకాగ్రతకు, పిలుపుకు స్పందిస్తూ దివ్యక్రియాశక్తే స్వయంగా తరచుగా క్రిందికి వస్తుంది. ఆ తరువాత యేవి అవసరమైతే, అది వాటిని చేస్తుంది, సహాయపడే, లేక అపరిత్యాజ్యమైన యితర యే ఆలంబనాలనైనా లేదా ప్రక్రియనైనా ఉపయోగిస్తుంది.

*

ఈ యోగంలో శరణాగతి లేదా సమర్పణ అనేది అత్యంత ఆవశ్యకం

ఇంకొక మాట ఏమిటంటే, పైనుండి దివ్య శక్తి అవతరించే క్రమంలో అది పని చేసే క్రమంలో కేవలం తనపై తాను ఆధారపడరాదు, గురువు మార్గనిర్దేశంపై ఆధారపడవలసి ఉంటుంది, అంతే కాక ఏమి జరిగుతున్నా అది గురువు నిర్ణయానికి, విచక్షణ కు, ఆదేశానికి వదిలి వేయాలి.

అటువంటి అవతరణ లో నిమ్న ప్రకృతిలోని కొన్ని శక్తులు మేల్కొనడం, ప్రేరేపితం కావడం సాధారణంగా జరిగే విషయమే, అవి ఆ అవతరణలో భాగమై దానిని స్వలాభం కోసం వాడుకునే ప్రయత్నం జరుగుతుంది.

దైవికము కాని శక్తి లేదా శక్తులు తమని తాము పరమోన్నతుడైన దైవం గా లేక దివ్యమాత గా తమని తాము ప్రకటించుకుని, సాధకుని శరణాగతిని సమర్పణను లేదా సేవను కోరడం కూడా చాలా సార్లు జరుగవచ్చు. వాటిని గనక అంగీకరించి నట్లైతే విపత్కర పరిణామాలు ఉంటాయి.

ఒక వేళ సాధకుడు తనలో దైవక్రియా కలాపానికి మాత్రమే తన అనుమతిని ఒసంగి, దైవం మార్గదర్శనానికి నిజమైన శరణాగతి లేదా సమర్పణ చేసి ఉన్న పక్షంలో అతని సాధన సాఫీగా జరిగిపోతుంది. ఇటువంటి వాటిని అనుమతించడం అలాగే అహంకారము, అహంకార పూరితమైన శక్తులను నిరాకరించుటవలన సాధనలో కావలసిన రక్షణ దొరుకుతుంది.

ప్రకృతి దారులన్నీ అనేకమైన ఉచ్చులతో కూడినవి, అహంకారం వేసే వేషాలు అనేకంగా ఉంటాయి, చీకటి శక్తుల రాక్షస మాయ సృష్టించే భ్రమలు

అత్యంత నైపుణ్యంతో కూడినవి, హేతుబుద్ధి నీకు పూర్తి మార్గదర్శనం చేయలేదు అది నీకే ద్రోహం చేయవచ్చు (అది పూర్తిగా నమ్మదగినది కాదు), ప్రాణికమైన కోరికలు ఎప్పుడూ మనతో ఉండి మనలను ఊరించు ఉసిగొలుపు పిలుపులతో నిన్ను ప్రలోభ పెడుతుంటాయి. ఈ కారణాల వల్లనే ఈ యోగంలో సంపూర్ణ సమర్పణ అని మనం పిలుచుకుంటున్న దానిని అత్యావశ్యకమైనదిగా నొక్కి చెప్పటం. (ఆంగ్లంలో సరెండర్ అనేది అంతా సమగ్రమైన పదం కాదు).

నీ హృదయ కేంద్రం కనక పూర్తిగా తెరుచుకుని, నీ ఆత్మ (చైత్య పురుషుడు) ఎల్లప్పుడూ పూర్ణ నియంత్రణలో ఉన్నట్లయితే, ఇంకా ప్రశ్నే లేదు అంతా భద్రంగా ఉన్నట్లే. ఎప్పుడైనా నీ ఆత్మ, నిమ్న ప్రకృతి పైకి లేవడంవలన మరుగున పడే అవకాశం లేకపోలేదు. చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే అటువంటి ప్రమాదాలకు అతీతంగా ఉండగలరు, సరిగ్గా అలాంటి వారికే సమర్పణ అనేది సులువుగా సాధ్యం అవుతుంది. దైవం తో సంపూర్ణ తాదాత్మ్యత పొందినవారు లేక దైవానికి ప్రతినిధిగా ఉన్న వారి మార్గదర్శనం అనేది అత్యావశ్యకం, ఇంకా తప్పనిసరి అవుతుంది.

CWSA 30: 326-330

అతి మానసం నా ఒక్కని కోసం కాదు మొత్తం భూమి కోసం

దైవ సాక్షాత్కారం అంటే ఆత్మ సాక్షాత్కారం అనే అర్థం వస్తుంది. మానసిక ఆధ్యాత్మిక తలం లో ఆత్మసాక్షాత్కారం, భగవంతుని లేదా బ్రహ్మం యొక్క సాక్షాత్కారం, లేక అధిమానస తలంలో ఆత్మల సాక్షాత్కారం కానీ అనేక వేల మంది సాధించి ఉన్నారు. అది అతిమానసం తో పోలిస్తే సులభసాధ్యమైనదే. అంతే కాకుండా ఆత్మసాక్షాత్కారం పొందకుండా ఎవరూ అతిమానస సాక్షాత్కారం పొందలేరు.

సంపూర్ణ సత్త ఆ వైపుకు తిరుగకుండా ఎవరుగాని ఈ రెండూ సాక్షాత్కారాలలో ఏదైనా సంపూర్ణంగా పొందడానికి వీలు లేదు అనేది కూడా వాస్తవమే- వారిలో ఒక నిజమైన శక్తివంతమైన చేతన లేకుండా, వాస్తవికమైన గతిశీలమైన సాధన లేకుండా ఇవి సాధ్యం కావు.

అతిమానసం కొరకు నేను ఆకాంక్షించడం అనేది కేవలం నాకోసం కాదు, ఈ భూమి కోసం ఇక్కడ జన్మించే ఆత్మల కోసం కూడా అనేది వాస్తవం, అందువల్ల ఎవరైనా అతిమానసం కొరకు అర్ధిస్తే నేను కాదనలేను. కానీ కొన్ని నియమాలు ఉన్నాయి. అతడు మొదట దైవ నిర్ణయాన్ని శిరసావహించవలసి ఉంది, తన ఆత్మ సమర్పణ కావించి (కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన స్వయం పరిపూర్ణత ద్వారా) ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొంది ఉండాలి.

రెండు వైపుల నుండి చలనం ఆవశ్యకత

మొట్టమొదట నిమ్నప్రకృతిని స్వాధీనం చేసుకోవాలి, అందులో ఉన్న నిమ్నసత్త కదలికలను దైవం వైపు కదిలే ఉన్నతమైన సత్త సహాయంతో విడుదల కావించాలి, అదే సమయంలో అన్ని కర్మలను, యోగములో జరిగే అంతరిక కర్మను సైతం పురుషోత్తమునిగా, అతీతునిగా, అంతర్యామిగా ఉన్న దైవానికి అర్పించివేయాలి. ఎప్పుడైతే ఉన్నతమైన సత్తగా ఎదిగిన పిదప, జ్ఞానమూ, స్వేచ్ఛ పొందాక అప్పుడు అన్ని ధర్మములను పరిత్యజించిసంపూర్ణ సమర్పణ కావించి, దివ్య చేతనలో దివ్య సంకల్పానుసారం దివ్యశక్తితో దివ్య ఆనందం లో జీవించవచ్చు.

మన యోగం గీత యోగం ఒక్కటి కాదు, అయితే గీతా యోగంలోని అన్ని ముఖ్యమైన అంశాలు ఇందులో ఉన్నాయి. మన యోగంలో సంపూర్ణ సమర్పణ అనే భావన, సంకల్పం, ఆకాంక్ష తో ప్రారంభిస్తాం. అదే సమయంలో నిమ్న ప్రకృతిని మనం తిరస్కరించాలి, అందులోనుండి మన చేతనకు విడుదల కలిగించాలి, నిమ్న ప్రకృతిలోని మన సత్తాను స్వేచ్ఛ వైపు నడిచే ఉన్నత ప్రకృతి సహాయంతో విడుదల కలిగించాలి. ఇలా రెండువైపుల నుండి ముందుకు సాగకపోతే వాస్తవికత లేని తామసికమైన సమర్పణ చేసే అవకాశం ఉంది, ప్రయత్నం కానీ తపస్సు కానీ లేకుండా అభివృద్ధి అనేది ఉండదు. దైవానికి కాక తమకు తాము సృష్టించుకున్న ఏదో ఒక భావనకు లేదా ఆహాన్ని మరుగుపరిచే దైవం యొక్క ఒకానొక రూపానికి లేక అంతకంటే తక్కువ స్థాయికి చెందిన దానికి రాజసికమైన సమర్పణ కూడా చేసే ప్రమాదం ఉంది.

CWSA 29:442

దైవం వైపు ఆరోహణ - అధిదేవత అవరోహణ

అతిమానస యోగం అనేది భగవంతుని వైపు ఒక్కసారిగా ఆరోహణ అలాగే అధిదేవత ఈ మూర్తీభవించిన స్వభావంలోకి అవరోహణ.

అంతరాత్మ, మనస్సు, ప్రాణం, శరీరం వీటన్నిటినీ ఒక కేంద్రీకృతమైన ఉన్నత ఆకాంక్ష ద్వారా మాత్రమే అధిరోహణ సాధించబడుతుంది. అనంతమైన శాశ్వతమైన దైవం వైపు సంపూర్ణమైన జీవుని పిలుపు ద్వారా మాత్రమే అవరోహణ సంభవిస్తుంది. ఈ పిలుపు ఈ ఆకాంక్ష ఉంటే, లేదా ఏ విధంగానైనా అవి పుట్టి, నిరంతరం పెరుగుతూ, సమస్త ప్రకృతిని స్వాధీనం చేసుకోగలిగితే, అప్పుడు మాత్రమే ఉన్నతమైన అతిమానస పరివర్తన సాధ్యమవుతుంది.

CWSA12:169-171

పిలుపు-ఆకాంక్ష

మొదటి షరతులు మాత్రమే; వాటితో పాటు, వాటి ప్రభావవంతమైన తీవ్రత ద్వారా సమస్త అస్తిత్వాన్ని పరమాత్మకి దగ్గర చేసే మార్గంగా ఉండాలి, సంపూర్ణ శరణాగతి చెందాలి.

ఈ మర్త్య అర్ధచేతనకు, వెనుక, దీనికి పైన ఉన్న గొప్ప దివ్యచేతనను ఎలాంటి పరిమితులూ లేకుండా దాని అన్ని భాగాల్లోనూ, స్థాయిల్లోనూ, సమస్త ప్రకృతీ అందుకోగల విస్తృత ఉన్మీలనం. పరిణామంలో మనం ఎదుర్కోనే పరివర్తన ఒత్తిడికి మనస్సు, జీవితం, లేదా శరీరంలోని ఎటువంటి అసమర్థతకు లోనవ్వకుండా, కుంగిపోకుండా ఉండాలి. అంతులేని గ్రహణశక్తి ఉండాలి, మరింత బలమైన మరింత పట్టుదలతో కూడిన దైవశక్తి కార్యాచరణను భరించే సామర్థ్యం ఎల్లప్పుడూ పెరుగుతూ ఉండాలి. లేకపోతే గొప్పది శాశ్వతమైనది ఏమీ జరుగదు. యోగం అర్థంత్రపు ముగింపుకు లేదా జడప్రాయమైన ఆపుదలగా లేదా వివేకమైన చర్యతో వినాశకరమైన నిర్బంధంతో ముగుస్తుంది. అలాకాకుండా అది సమగ్రం, సంపూర్ణం కావాలి. విఫలం కూడ.

CWSA12:169-171

కానీ ఏ మానవ వ్యవస్థలోనూ ఈ అంతులేని గ్రహణశక్తి, విఫలం కాని సామర్థ్యం లేదు కాబట్టి, దైవిక శక్తి దిగివచ్చి వ్యక్తిగత శక్తిని పెంచి, ప్రకృతిలో పనిచేయడానికి పైనుండి ప్రవేశించే శక్తితో సమానమైన శక్తిని సమం చేస్తేనే అతిమానస యోగం విజయవంతమవుతుంది. వ్యక్తి తన వైపు నుండి భగవంతునికి ప్రగతిశీల సమర్పణ చేస్తేనే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఎల్లపుడూ విఫలం కాకుండా చూసుకోవాలి, మనం చేయవలసిన పనిని దైవ శక్తి మనతో చేయనివ్వడానికి కావలసిన ధైర్యంతో కూడిన సుముఖత మనలో ఉండాలి.

మనిషి తన స్వంత ప్రయత్నంతో మానవుని కంటే తనను తాను గొప్పగా చేసుకోలేడు; మానసిక జీవి తన స్వసహాయం లేని శక్తి ద్వారా తనను తాను అతిమానస శక్తిగా మార్చుకోలేడు. దైవిక స్వభావ అవరోహణ మాత్రమే మానవుడనే భాండాగారాన్ని దివ్యీకరిస్తుంది.

మన మనస్సు, జీవిత శరీరాల శక్తుల కోసం వాటి స్వంత పరిమితులకు కట్టుబడి ఉంటాయి. అవి ఎంత ఎత్తుకు పెరిగినా లేదా విస్తృతంగా విస్తరించినా, అవి తమ సహజమైన అంతిమ పరిమితుల కంటే ఎదగలేవు లేదా వాటిని దాటి విస్తరించలేవు. కానీ, ఇప్పటికీ, మానసికంగా మానవుడు తనకు మించిన వాటిని అందుకోగలడు, అతనిలో పని చేయడానికి, మనస్సు చేయలేనిది చేయడానికి ఒక అతిమానస ప్రకాశాన్ని, సత్యాన్ని, శక్తిని ఆహ్వానించగలడు. ప్రయత్నం ద్వారా మనస్సు పరిమితి దాటిన మనస్సు కాదు గనుక, అతి మనస్సు మాత్రమే మనస్సును తన సొంత పదార్థంగా మార్చగలదు.

మనిషి తనను తను గుర్తించి అప్రమత్తమైన సమర్పణ ద్వారా అతిమానస శక్తిని దాని లోతైన సూక్ష్మ అంతర్దృష్టి, అనువైన శక్తికి అనుగుణంగా అనుమతించినట్లయితే, అది మన ప్రస్తుత అసమగ్ర స్వభావాన్ని నెమ్మదిగా లేదా వేగంగా దివ్య పరివర్తన చెంది మారుస్తుంది.

CWSA12:169-171

ఈ అవరోహణ, ఈ పని ప్రమాదకరమైన పతనం, ప్రమాదం లేకుండా లేదు. మానవ మనస్సు లేదా ప్రాణికమైన కోరిక అవరోహణ శక్తిని పట్టుకుని,

దాని పరిమితమైన తప్పుడు ఆలోచనలు లేదా లోపభూయిష్ట, అహంభావ ప్రేరణల ప్రకారం దానిని ఉపయోగించడానికి ప్రయత్నిస్తే, - ఈ అత్యల్ప మర్త్యుడు ఆ గొప్ప శాశ్వతమైన స్వభావ మార్గాన్ని నేర్చుకునే వరకు అది కూడా కొంత వరకు అనివార్యం, అవరోధాలు-విచలనాలు, అంతమయినట్లుగా కష్టమైన అడ్డంకులు, గాయాలు, కనబడే బాధలు ఇవేమి తప్పవు ఇంకా మరణం లేదా పూర్తిగా పతనం కూడా అసంభవం కాదు. మనస్సు, జీవితం, శరీరం భగవంతునికి స్పృహతో కూడిన సమగ్ర శరణాగతిని నేర్చుకున్నప్పుడే, యోగ మార్గం సులభంగా, సూటిగా, వేగంగా సురక్షితంగా మారుతుంది.

అంతరాత్మ - శ్రీమాత చేతిలో శిశువు

భగవంతునికి మాత్రమే సమర్పించబడాలి, అది దైవానికి మాత్రమే మార్గమై ఉండాలి మరెవరికీ కాదు. ఎందుకంటే మనలోని అస్పష్టమైన మనస్సు లేదా అపవిత్రమైన ప్రాణికం అనైతిక శత్రు శక్తులకు లొంగిపోయి వాటిని దైవంగా పొరబడటం కూడా సాధ్యమే. ఇంతకంటే ఘోరమైన లోపం మరొకటి ఉండదు. అందువల్ల మన సమర్పణ అన్ని ప్రభావాలకు లేదా ఒక ప్రత్యేక ప్రభావానికిలోనయ్యి గుడ్డిగా నిస్తేజమైనది, నిష్క్రియమైనదిగా ఉండకూడదు, చిత్తశుద్ధితో, స్పృహతో, అప్రమత్తంగా కేవలం ఒకే ఒక్కనికి మాత్రమే అది కూడా అత్యున్నతమైనదానికే సమర్పితమై ఉండాలి.

దైవానికి, అనంతమైన దివ్య మాతకి స్వీయ-శరణాగతి అంటే, అది ఎంత కష్టమైనప్పటికీ, మన ఏకైక ప్రభావవంతమైన మార్గం, మన ఏకైక ఆశ్రయం. శ్రీమాతకు ఆత్మార్పణ చేయడం అంటే మన స్వభావం ఆమె చేతుల్లో సాధనంగా ఉండటం, అంతరాత్మ శ్రీమాత చేతిలో శిశువుగా అయిపోవడం.

CWSA 12:169-171 — *- శ్రీ అరవిందులు*

రూపాంతరీకరణ అంటే....

పూర్ణయోగానికి సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాల్ని, నిర్దిష్ట ఆధ్యాత్మిక భావనల్ని వ్యక్తపర్చడం కోసం 'అతిమానసం' మల్లేనే ఈ రూపాంతరీకరణ అనే శబ్దాన్ని నేనే స్వయంగా ప్రయోగిస్తున్నాను. బయట ఈ మనుషులు ఆ పదాలను ఏ భావనతో వాడుతున్నారో ఆ అర్థంలో నేను ఉపయోగించడం లేదు. ఆధ్యాత్మ 'ప్రభావం' చేత 'స్వభావంలో శుద్ధీకరణకు నేను చెప్పే రూపాంతరీకరణకు భేదం ఉంది; శుద్ధీకరణ అన్నది అంతరాత్మిక పరివర్తన లేదా అంతరాత్మిక ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనలో ఒక భాగం మాత్రమే. ఈ పదానికి వివిధ భావనలతో కూడిన అర్థాలున్నాయి. సాధారణంగా ఈ పదం ధార్మిక, నైతికమైన అర్థంలోనే తీసుకోబడుతుంది. అది నా ఉద్దేశ్యానికి భిన్నమైనది. నేను చెప్పే ఆధ్యాత్మిక రూపాంతరీకరణ ఒక విధంగా క్రియాశీలకమైనది. (అది ఆత్మ విముక్తి లేదా అవతరణ అనేదే లేకుండా ఉత్తమంగా ఏకేశ్వరుని సాక్షాత్కారాన్ని పొందడం కాదు.) వ్యక్తి ఉనికిలోని అధోచేతన వరకు గల అన్ని భాగాల్లోనూ క్రియాశీలక, నిశ్చయాత్మక ఆధ్యాత్మిక చేతనను నింపుకొని రావడం. అది కేవలం ఆధ్యాత్మ ప్రభావంతోనే ప్రాథమికంగా శుద్ధీకరించు కోవడం, మనస్సును, హృదయాన్ని ఉద్దీపింపజేసుకోవడం, ప్రాణికాన్ని స్తిమ్మిత పర్చడం ద్వారా జరగదు. అంటే దీనర్థం నిశ్చల, క్రియాశీలకమైన దివ్యచేతనను అన్ని భాగాల్లోకి దింపడం ద్వారా, ప్రస్తుత చేతనను దానితో సంపూర్ణంగా భర్తీ చేయడమన్నమాట! దానిని మనం మనస్సు, ప్రాణిక శరీరాలకు అతీతమైనదిగా ఏతెరచాటు లేనిదిగా, దేనితోను మిశ్రితం కానిదిగా కనుగొంటాం. ఇది చాలామంది విషయంలో కాదని కొట్టి పారేయలేని అనుభవానికి చెందిన అంశం. ఏ కొద్ది లోటుపాటు లేని సంపూర్ణ అవతరణ చాలా క్షుణ్ణంగా ఆ తెరను, మిశ్రమాన్ని తొలగించి వేసి, సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక రూపాంతరీకరణను ప్రభావితం చేయగలదన్నది నాఅనుభవం. ఆత్మ చేయాలి, చేయగలదు, చేయడం అవసరం, లేదా చేయాల్సిన అవసరం లేదు అనే అధిభౌతిక, బౌద్ధికతర్కంతో దీనికి సంబంధమూ లేదు, దానికి విలువ కూడా లేదు. ఈ యోగంలో మాదిరిగా ఇతర మార్గాల్లో రూపాంతరీకరణం అన్నది వాటికి ప్రధానోద్దేశ్యం కాదు అని కూడా నేను జోడిస్తున్నాను. ఆ మార్గాలు గట్టిగా కోరే శుద్ధీకరణ, మార్పు అన్నది మోక్షానికి, జీవిత ఆవలికి దాటి

పోవడానికే నడిపిస్తుంది. ఆత్మకున్న బలీయమైన ప్రభావం నిస్సందేహంగా ఆపని చేయగలదు. ఒక నూతన చేతన స్వభావంలోకంటూ ఆ పాద మస్తకం అవతరించి జీవితాన్ని రూపాంతరీకరిచడం అన్నది ఆధ్యాత్మిక దృష్ట్యా ఈ జీవితం నుండి తప్పించుకు పోవడానికి అవసరంలేదు.

CWSA 29:403-404

రూపాంతరీకరణ అనే దానికి అర్థం

రూపాంతరీకరణ అంటే ఏదో కొంత స్వభావానికి సంబంధించిన మార్పుగా నేను భావించను. సాధుత్వం లేదా నైతిక పరిపక్వత లేదా యోగ సిద్ధులు (తాంత్రికులకు సంబంధించినవి) లేదా అతీత (చిన్మయ) దేహం అనేవిగా నేను తలంచడం లేదు. నేను ఈ రుపాంతరీకరణ ప్రక్రియను ఒక ప్రత్యేక భావంతో తీసుకుంటున్నాను. ఉనికికి సంబంధించి ఆధ్యాత్మిక పరిణామంలో ఒక దృఢమైన భరోసాతో కూడిన అడుగు వేయడానికి, ఊహించిన ఒకానొక నిర్దిష్టమైన, ఒక ప్రత్యేకమైన జాతికి సంబంధించి, చేతనతో ఒక సమూలమైన సంపూర్ణమైన పరివర్తన, ప్రాణిక, భౌతిక జంతు ప్రపంచంలో మానసిక జీవి మొట్ట మొదట కనిపించినప్పుడు ఆ బయటకు వచ్చిన చేతనలోని చిన్నపాటి నిర్ణయాత్మక ఘనకార్యం కంటే ఒక గొప్ప ఉన్నత జాతికి చెందిన ఒక సంపూర్ణమైన పెనుమార్పుతో కూడిన ముందడుగు. దానికి తగ్గిందేదయినా చోటు చేసుకొన్నా లేదా దానిని ఆధారంగా చేసుకొని ఒక నిజమైన ప్రారంభం కనీసం జరుగకపోయినా ప్రాథమిక ప్రగతి నెరవేరుపు వైపు జరుగకపోయినా నా ఉద్దేశ్యం నెరవేరనట్లే. ఒక పాక్షికమైన సిద్ధి గాని మిశ్రమంగా, అసంపూర్ణంగా ఏర్పడింది గాని నేను జీవితం, యోగం ద్వారా కోరేదాన్ని అందించదు.

CWSA 29:398

వ్యక్తిగత సిద్ధి, రూపాంతరీకరణం

నీవు రెండు విధాలుగా పొరపడ్డావు. మొదటిది దీనిని (మానసిక, ప్రాణిక, శారీరక రూపాంతీకరణను) సాధించే గొప్ప ప్రయత్నం కొత్తది కాదు. దీనిని కొందరు యోగులు సాధించారు. కాని అది నేను కోరుకునే పద్ధతిలో కాదని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. వారు యోగసిద్ధిద్వారా సంభవించే వ్యక్తిగత సిద్ధిగా

దానిని సాధించారు అంతే తప్ప ప్రకృతి ధర్మానికి అనుగుణ్యంగా కాదు. రెండవది ఈ అతి మానస రూపాంతరీకరణం మానసిక ఆధ్యాత్మిక పరమైనది కాదు. అధిమానసిక, మానసిక ఆధ్యాత్మిక పరమైనది సాధించలేని మనస్సు, ప్రాణిక శరీరాల పరివర్తనం.

CWSA 29:414

ఈ యోగానికి, ఇతర ప్రాచీన యోగాలకున్న వ్యత్యాసం

ఈ యోగానికి పూర్వయోగాలకి మధ్య భేదం అని అంటే అవి అసమర్థమైనవి, నేను చెబుతున్న వాటిని నెరవేర్చలేనివి అని కాదు. వాటిని అవి చాలా సాధించగలవు. కాని అవి ఆత్మ సాక్షాత్కారం నుండీ నిర్వాణానికి లేదా ఏదో స్వర్గయానం లేదా జీవితాన్ని వదిలిపెట్టిపోయే దిశగా ముందుకు సాగుతాయి. ఈ యోగం జీవితాన్ని వదిలిపెట్టదు. ఈ అతిమానం అన్నది ఈ పార్థివ జీవన, అస్తిత్వాల రూపాంతరీకరణానికి ఆవశ్యకమైనది. ఆత్మను చేరుకోవడానికి కాదు. మొదట ఈ మనిషి ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకోవాలి. తరువాత మాత్రమే అతడు అతి మనస్సును సాక్షాత్కరించుకోగలడు.

CWSA 29:405

ప్రతి భాగం ద్వారా దివ్యానందం

మేము పూర్ణయోగంగా పరిగణిస్తున్న సమన్వయ పూర్వకమైన యోగ లక్ష్యం మన స్వభావంలోని ప్రతి భాగం ద్వారా వేరుగా లేదా ఏక కాలంలో దైవానికి చెందిన ఆనందం, చైతన్యంతోనూ, ఐక్యత, అస్తిత్వంతో కలయిక... కానీ సమస్తం ఒక సుదీర్ఘ అంతంలో సమైక్యమైపోతాయి. ఒకదానికొకటి కుదిరిపోతాయి. ఆ విధంగా సర్వం అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఒక దివ్య స్వభావంలో రూపాంతరీకరించబడుతుంది.

CWSA 23-24:587

ప్రకృతి చేసే విస్తృత యోగం

కాని ఈ సమస్త జీవితం ఈ కనిపించే ఆకారాల వెనుకకు చూచినట్లయితే ప్రకృతి చేసే విస్త ృత యోగం ఇది, ఆమె సచేతనంగా, ఉపచేతనంగా ఇంకాసిద్ధింపని శక్తి సామర్థ్యాలకు చెందిన ఎన్నిటికీ పెరుగుతూ పోయే

అభివ్యక్తీకరణలో తన పరిపూర్ణతను సిద్ధింప చేసుకోవడానికి, తన సహజసిద్ధమైన తన స్వీయ దివ్య యథార్థతతో తనను ఏకం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

CWSA 23-24:6

ఒక నూత్న ప్రయాస : అతి మానస రూపాంతరీకరణ

అధిగమనం, రూపాంతరీకరణలు రెండూ విభిన్న అంశాలు. ఈ సాధనలో రూపాంతరీకరణలోని మూడు రకాలు లేదా దశలపై దృష్టి కేంద్రీకరించ బడుతుంది. అంతరాత్మిక రూపాంతరీకరణ, ఆధ్యాత్మిక, అతి మానసిక రూపాంతరీకరణ, మొదటి రెండు విధానాలపై పూర్వపు యోగాలు వాటి వాటి పద్ధతిలో పని చేసినాయి. ఆఖరిది మాత్రం నూతన మహా ప్రయత్నం. ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికై తగిన రూపాంతరీకరణం పూర్వపు రెండింటి ద్వారా సిద్ధిస్తుంది. కానీ నా దృష్టిలో మానవ జీవనం దివ్యీకరింపబడటం కోసం తగిన రూపాంతరీకరణ, అతి మానస పరివర్తన ద్వారా తప్ప సాధ్యపడదు.

CWSA 23-24:587

రూపాంతరీకరణ అంటే

రూపాంతరీకరణ అంటే ఉన్నత చేతన లేదా ప్రకృతిని ఈ మనస్సు, ప్రాణికం, శరీరంలోకి దింపుకు రావడం, నిమ్నమైన దానిని ఆక్రమించడం. ఒక నిజాత్మకు చెందిన ఉచ్చతర చేతన ఉంది. అది అధ్యాత్మికమైనది. అది పైన ఉంది. ఎప్పుడైతే మనిషి దానిలోకి, పైకి లేస్తాడో అప్పుడు అతడు అక్కడున్నంత వరకూ ముక్తుడై ఉంటాడు. మళ్ళీ క్రిందికి దిగితే మనస్సు, ప్రాణ శరీరాలను ఉపయోగించుకుంటాడు. ఒకవేళ అతడు జీవితంతో ఏదైనా సంబంధం కల్గిఉంటే అలా చేసి తీరాల్సి ఉంటుంది. అంటే క్రిందికి దిగి వచ్చి సామాన్య చేతనతో పనిచేయాలి లేదా ఆత్మస్థితిలోనే ఉండి మనస్సు, ప్రాణ, శరీరాలను ఉపయోగించుకోవాలి. అప్పుడే ఉపకరణాల్లోని అపూర్ణతల్ని ఎదుర్కోవాలి, సరిచేయాలి. అవి రూపాంతరీకరణ వల్ల మాత్రమే సరిచేయబడతాయి.

CWSA 30:423

మన యోగం రూపాంతరీకరణ యోగం

మన యోగం రూపాంతరీకరణ యోగం. కానీ ఆ రూపాంతరీకరణ మొత్తం చేతనకు చెందినది. ఆపాదమస్తకం మొత్తం స్వభావానికి చెందినది. లోపల దాగి ఉన్న భాగాలను మొదలు కొని స్పర్శనీయ బాహ్య కదలికల వరకూ పరివర్తన జరగాల్సిన ప్రక్రియ. ఇది ఒక నైతికమైన మార్పు లేదా ఒక మతపరమైన మార్పు కాదు, సాధుత్వాన్ని పొందడం లేదా సన్యాసి చేసుకొనే స్వయం నియంత్రణ కాదు. మనం చూచే శుద్ధీకరణ లేదా ప్రాణిక జీవన గతుల అణచివేత కాదు. మహిమను కల్గచేయడం లేదా ఒక బలవంతపు నియంత్రణ లేదా భౌతిక మనుగడను తిరస్కరించడం కాదు. మనం చూస్తున్నది అతి స్వల్పం మొదలు భారీస్థాయిలో మార్పు, నిమ్నం నుండీ ఉన్నతంలోకి, ఉపరితలం నుండీ ఒక నిగూఢ చేతనలోకి మార్పుచెందడం. నిజంగా ఒక భారీదైన, ఉన్నతమైన, లోతైన, సంపూర్ణమైన మార్పు. మొత్తం ఉనికి, దాని ద్రవ్యరాశిలో, పదార్థంలోను, ఒక తిరుగుబాటు, దాని ప్రతి వివరణలో ఇంకా సిద్ధించని, అనుభవంలోకి రాని, అస్థిత్వానికి చెందిన దివ్యతర స్వభావంలోకి మార్పుచెందడం. అంటే దీనర్థం లోపల దాగి అంతర్లీనంగా వున్న దానిని ముందుకు తేవడం, ప్రస్తుతం మనకు అత్యంత ఉన్నత చేతనాత్మకంగా ఉన్న దానిలోకి సచేతనంగా ఎదగడం. అధో చేతన, అధో భౌతికాల్లో ఒక ఉద్దీప్తి. ప్రస్తుతం మనస్సు ద్వారా నియంత్రితమయ్యే స్వభావం అంతరాత్మ ద్వారా నియంత్రితమయ్యే ఒక ప్రత్యామ్నాయాన్ని అది సూచిస్తుంది. బాహ్యం నుండి ఇప్పటికీ సగం మూసుకొని ఉన్న అంతర మనస్సులోకి ఈ స్వభావ సాధనా సంపత్తిని బదిలీ చేయడం, బాహ్య ప్రాణికం నుండీ అంతర ప్రాణికం లేదా ప్రాణికాత్మలోకి, బాహ్యం నుండీ ఒక ఆంతరిక సూక్ష్మాంశాల భౌతిక చేతనలోకి స్థానాంతరణ. ఈ బదిలీ ప్రక్రియతో అడ్డదిడ్డంగా, అచేతనంగా లేదా అర్థచేతన పూర్వక సంబంధంతో కాక తిన్ననైన, సచేతనమైన సంబంధంతో మనల్ని నడిపించే విశ్వశక్తులతో మేళవించడం. విశాల వైశ్విక చేతన కోసం ఈ సంకుచిత మిత వ్యక్తిని విడగొట్టడం, మానసిక స్వభావంలో నుండీ ఆధ్యాత్మిక స్వభావంలోకి ఆరోహణ, ఇప్పటి మనస్సులోని ఆత్మశక్తి లేదా అతి వ్యాప్త మనస్సు నుండీ అతిమానస శక్తిలోకి ఆరోహణ. ఆ అతిమానస శక్తితో ఈ మూర్తీభవించిన జీవునిలోకి అవరోహించడం.

ఇదంతా రూపాంతరీకరణ సంపూర్ణంగా ఎదగడానికి ముందే దానిని సాధించడమే కాదు దాని నిర్వహణ జరుపబడుతూ ఉండాలి.

CWSA 12:371

సత్యానికి సమగ్రమైన మార్గం

పూర్తి యథార్థతత్వాన్ని 'చింతన' చేయడం ద్వారా కాదు, చేతనలో మార్పు ద్వారా ఒక మనిషి అజ్ఞానంలో నుండీ జ్ఞానానికి ప్రయాణిస్తాడు. జ్ఞానం ద్వారా మనం తెలుసుకోవలసింది తెలుసుకొన్నదానిగా అవ్వడం. బాహ్యం నుండి సూటైన, సన్నిహితమైన ఆంతరిక చేతనలోకి వెళ్ళడం, అహంకార పరిమితులు నుండి శరీరం నుండి ఒక చేతనను విశాలపర్చుకోవడం, ఆ చేతనను ఒక ఆంతరిక సంకల్పం ద్వారా ఆకాంక్ష ద్వారా ఉన్నతీకరించి, మనస్సును అధిగమించి దివ్య ప్రకాశంలోకి పయనించి దానికి తెరుచుకోవడం, మనస్సును, ప్రాణికాన్ని, శరీరాన్ని రూపాంతరీకరించే ఫలితంతో ఆత్మ సమర్పణ, శరణాగతి ద్వారా అతి మానస దైవావతరణ జరిపించడం ఇదే సత్యానికి సంబంధించి సమగ్రమైన విధానం. దీనిని ఇక్కడ మనం సత్యంగాను, మన యోగానికి లక్ష్యంగాను పిలుస్తున్నాం.

నేను ముందే చెప్పాను కదా! అతిమానసం అనే భావన ప్రాచీన కాలం నుండీ ఉనికిలో ఉన్నది. భారతదేశంలోనూ ఇంకా ఇతర చోట్ల కూడా దాని స్థాయికి లేచి దానిని చేరుకునే ప్రయత్నం జరిగింది. కాని ఆ ప్రయత్నాన్ని జీవితం కోసం సమగ్రం చేసి, మొత్తం భౌతిక స్వభావంతో పాటు స్వభావాన్నంతా రూపాంతరీకరణ గావించేందుకు దానిని క్రిందకు దింపే పద్ధతి అక్కడ లోపించింది.

CWSA 28:355

రూపాంతరీకరణ నియమాలు

స్థిత ప్రజ్ఞుడిగా ఉండటం అంటే ఆత్మ సాక్షాత్కారంలోని ఆధ్యాత్మిక చేతనలో చింతనశీల మనస్సు సుస్థిరమైపోవడం, అది స్వభావంలోని ఇతర భాగాలను అవశ్యం రూపాంతరం చెందించదు. ఉచ్చతర చేతనకు చెందిన మహాశక్తిని, మహోజ్వల ప్రకాశాన్ని క్రిందకు అవతరింపజేయడం. అంతరాత్మ,

మనస్సు, ప్రాణికం, భౌతిక కేంద్రాలను తెరవడం, ఉచ్చతర చేతనకు, అంతరాత్మకు క్రియాకలాపాలకు స్వభావాన్ని సరళ పరచి పూర్తి సమ్మతితో తెరుచుకోవడం, ఆఖరికి అతిమానసానికి తెరుచుకోవడమే రూపాంతరీ కరణానికి ఉన్న నియమాలు.

CWSA 30:33

మూడు ఆవిష్కరణలు

వ్యక్తిలో దైవత్వాన్ని కనుగొనటం అతని ప్రప్రథమ ధ్యేయం కానీ ఈ విశ్వ ప్రణాళిక, రూపాలు కల్పించే బాహ్య తిరస్కృతి వెనుక కూడా సంపూర్ణమైన దివ్యత్వాన్ని కనుగొనటం, పరాత్పర శాశ్వతపు చైతన్యానికి చెందిన పరిపూర్ణమయిన ఆవిష్కరణ కూడా. ఎందుకంటే దాని అవరోహణతోనే ఈ విశ్వము, వ్యక్తి తమ మారువేషపు ముసుగులను ఛేదించుకొనే శక్తిని పొంది వ్యక్తీకరించే రూపంలోనూ ఆవిష్కరించే క్రమంలోనూ ఏదయితే ప్రస్తుతం వాటి నిగూఢమైన సారమై ఉందో ఆ దివ్యత్వాన్ని పొందగలవు.

CMSA 23: 24 : 170

ప్రగతి శీలమయిన ఆవిష్కరణ, చైతన్య వంతమయిన నూతన సృష్టి

సమగ్ర యోగంలో మన ఆధ్యాత్మిక స్థితి యొక్క ప్రగతి శీలమయిన ఆవిష్కరణ ఉంటుంది. ఈ ప్రగతి మన ప్రకృతి యొక్క ఒక చైతన్య వంతమయిన సరికొత్త నూతన సృష్టిచే అనుసరించబడుతుంది. త్రివిధమయిన రూపాంతరీకరణ దాని మార్గము, దాని సంపూర్ణ వైశిష్ట్య ప్రకటన.

మొదటి ఆవిష్కరణ అంతరాత్మ మారువేషపు ముసుగు లేదా మరుగుపరచే తెరను, ప్రతి బంధకమయిన మనోమయ, ప్రాణిక, శారీరక కుడ్యాన్ని తొలగించు కోవటం. చైత్యపురుష, మన ప్రకృతిలో ఉన్న దివ్యాంశ ఏదయితే దాని శాశ్వతత్వాన్ని, అమృతత్వాన్ని ఆపాదిస్తుందో, అది మన ఉపకరణాలను పాలించే అధికారిగా వాటిని చైతన్య వంతమయిన ఆధ్యాత్మిక ప్రతినిధులుగా మారుస్తుంది. అందువలన అవి అజ్ఞాన ప్రకృతికి చెందిన మారిపోయే సూత్రాలుగా ఉండవు.

CWSA12:369

మిగతా యోగాల ముఖ్యాంశాలు

ఆత్మ మరియు విశాత్మ సాక్షాత్కారము (విశ్వాత్మ సాక్షాత్కారం లేకుండా ఆత్మ సాక్షాత్కారం అసంపూర్ణం) అనేవి మన యోగంలో ప్రముఖమయిన అంశాలు. అవి మిగిలిన యోగాలలో చివరి గమ్యాలు. కానీ అవి మన యోగానికి ప్రారంభం. అంటే అక్కడ మన ప్రత్యేకమయిన సిద్ధి ప్రారంభమయ్యే స్థానము. బహుశా సిద్ధి ఒక తొలి స్పర్శగా మాత్రమే కలుగవచ్చు. తరచుగా అలానే వచ్చి తరువాత చైతన్యం దానిని సాధారణ స్థితిగా నిలుపుకొనే వరకూ పునరావృత్తమౌతూ ఉంటుంది.

CWSA 32: 334

మూడు సోపానాలు

ఆత్మ, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పొందటంలో ఆత్మ సాక్షాత్కారం యొక్క మూడు సోపానాలు ఉంటాయి. అవి ఏక కాలంలో ఒకే జ్ఞానానికున్న మూడు అంశాలు. మొదటిది అంతరాత్మను కనుగొనటం, బాహ్యమయిన ఆలోచనలు భావావేశాలు, కోరికలు కాక నిగూఢమయిన చైత్య పురుష మనలో దివ్యాంశ అయి వున్నది. అది ఎపుడయితే మన ప్రకృతిపై ఆధిపత్యం సాధిస్తుందో, ఎప్పుడైతే మనం చైతన్యవంత మయిన అంతరాత్మగా ఉంటామో, అపుడు మనసు, ప్రాణికము, శరీరాలు తన ఉపకరణాలుగా వాటి నిజస్థానాన్ని తీసు కుంటాయి. సత్యము, మంచి, మనుగడకు చెందిన నిజ ఆనందం, సౌందర్యం తెలిసి హృదయాన్ని, బుద్ధిని తన తేజోమయమైన సూత్రంతో, మన జీవితాన్ని, మనలను ఒక ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణత వైపు నడిపించే ఒక నేత, అజ్ఞానపు అస్పష్ట కార్యం ముసుగులో మనకొక విచక్షణాయుతమైన సాక్షి, ఉద్దీపింప చేసే ఒక సజీవమైన వెలుగు, అపమార్గంలో వెళ్ళటాన్ని తిరస్కరించే సంకల్పం, మనసుకున్న సత్యాలను, దోషాలను వేరు చేసి, ఒక అసత్యమయిన పిలుపుకు, కోరికకు హృదయపు సన్నిహిత స్పందన ప్రకంపనలను, జీవనపు సత్యమైన దృఢ నిశ్చయాన్ని, ప్రాణిక వ్యామోహం నుండి అసంఖ్యాక మయిన కదలికలు, ప్రాణిక ప్రకృతిలోని అల్లకల్లోలమైన అసత్యాలు, తమో మయమైన కోరికల నుండి వేరు చేస్తుంది. ఆత్మ సాక్షాత్కారానికి చెందిన తొలి సోపానం, ఆత్మకు పట్టాభిషేకం. అహం స్థానే దివ్యమయిన చైత్య పురుషను ఉంచటం, తరువాతి

అడుగు మనలో జన్మరహితమయిన శాశ్వతాత్మ ఎరుకను పొందటం. ఏదయితే సకల భూతముల ఆత్మలో ఏకమై ఉంటుందో దానిని తెలుసుకోవటం. ఈ ఆత్మసిద్ధి మోక్షాన్నిచ్చి విశ్వజనీనం చేస్తుంది. మన కర్మ యింకా అజ్ఞానపు చేతనలో సాగుతున్నప్పటికీ, అది ఆపై బంధించటం గాని పెడత్రోవ పట్టించటం గానీ చేయదు. ఎందుకంటే మన అంతరాత్మ ఆత్మ జ్ఞానపు వెలుగులో ఆసీనమయి ఉంది. మూడవ సోపానం మన పరమోన్నత విశ్వాతీత ఆత్మ అయిన పరమాత్మను తెలుసుకోవటం. మన విశ్వజనీనతకు ఆధారమయిన విరాట్పురుషుడు : మనలోని దివ్యత్వం మనలో నిజంగా పరిణామం చెందే చైత్యపురుష - ఒక అంశం, ఒక విస్ఫులింగం, ఒక జ్యోతి ఏదయితే తాను దేని నుండి వెలిగించబడిందో ఆ శాశ్వత జ్వాలగా ఎదిగి, ఎల్లపుడూ సజీవంగా, ఆ శాశ్వత తేజస్సుకు సాక్షిగా మనలో తన వెలుగుకూ, శక్తికీ, ఆనంద సౌందర్యాలకూ ఒక చైతన్య వంతమయిన ఉపకరణంగా ఉంటుంది. దైవం మన ఉనికికీ చర్యలకు ప్రభువని తెలుసుకొని ఆయన శక్తికి, ఆ పరాశక్తికి వాహికలుగా మారటం నేర్చుకుందాం. ఆమె ఆజ్ఞలకు లేదా మనలో ఆమె తేజో శక్తిపాలనకు అనుగుణంగా నడుచుకుందాం.

CWSA 21-22- 653-654

విశ్వాతీత, విశ్వాత్మక, వైయక్తిక దైవం

భగవంతుని మూడు రూపాలు

1. విశ్వాత్మకమయిన రూపం : ఏదయితే అన్ని వస్తువులలో ప్రాణులలో, వాటి వెనుక ఉన్నదో, దేని నుండి, దేనిలో విశ్వమంతా ఆవిర్భవించిందో - ప్రస్తుతమది అజ్ఞానంలో ప్రతిష్ఠితమయి ఉన్నప్పటికీ

2. మనలోని ఆత్మ, ప్రభువు అతడే. ఆయనను మనం సేవించి మన కార్యాలన్నిటిలో ఆయన సంకల్పాన్ని వ్యక్తపరచి, అజ్ఞానం నుండి వెలుగులోకి ఎదగగలం.

3. దైవం విశ్వాతీత, పరాత్పర పురుషుడు, పరమాత్మ ఆనందమయుడు, తేజో స్వరూపుడు, దివ్య జ్ఞానము, శక్తి, ఆ సర్వోన్నత దివ్య జీవనంలోకి, వెలుగులోకి మనం ఎదిగి ఆ సత్యాన్ని మన జీవితంలోకి ఎరుకలోకి తీసుకురావాలి.

సాధారణ ప్రక్రియలో మనం అజ్ఞానంలో జీవించడం వలన దైవాన్ని తెలుసుకోలేము. సాధారణ ప్రకృతి శక్తులు అదైవికాలు. ఎందుకంటే అవి అహంకారము, కోరికలు, అచేతన అనే తెరను నేస్తాయి. దాని వలన దైవం మన నుండి మూసివేయబడతాడు. భగవంతుని తెలుసుకుని ఆయనలో చైతన్యవంతంగా జీవించగల, ఉన్నతము, గంభీరమైన చైతన్యస్థాయిని మనం చేరుకొని, నిమ్న ప్రకృతి శక్తుల నుండి తప్పించుకొని, దివ్యశక్తి పనితీరుకు మనం తెరుచుకున్నపుడు,మన చైతన్యం దివ్య ప్రకృతిగా రూపాంతరీకరణ చెందించబడుతుంది. దైవానికి చెందిన ఈ అవగాహన నుండి మనం ప్రారంభించినపుడు ఆ సత్య స్థితి కేవలం మన చైతన్యం వికసించి మార్పు చెందినపుడే సాధ్యం.

- శ్రీ అరవిందులు

శ్రీమాత అస్తిత్వపు మూడు విధానాలు

ఈ విశ్వాన్ని, మనలను, నిలబెట్టే చేతనాశక్తితో ఏకతను స్పృశించినపుడు శ్రీమాత అస్తిత్వపు మూడు విధానాలను తెలుసుకోగలము. విశ్వాతీతమైన సర్వోన్నత ఆద్యశక్తిగా ప్రపంచాల పైన నిలబడి ఈ సృష్టిని ఎప్పటికీ పరమాత్మ అవ్యక్త మార్మికతకు అనుబంధిస్తుంది. విశ్వగతంగా, వైశ్విక మహాశక్తిగా ఈ జీవులనంతా సృష్టిస్తూ, నిక్షిప్తం చేసుకుంటూ, వాటిలోకి ప్రవేశిస్తూ ఈ కోట్లాది విధానాలను, శక్తులను బలపరుస్తూ, నిర్వహిస్తూ వుంటుంది. వ్యక్తిగతంగా ఆమె అస్తిత్వానికి చెందిన ఈ రెండు విస్తార విధానాల శక్తిని ధరించి, వాటిని జీవింపజేస్తూ, మనకు దగ్గరచేస్తూ, మానవ వ్యక్తిత్వానికి, దివ్యప్రకృతికి మధ్యవర్తిత్వం చేస్తుంది.

CWSA 32:14

ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వపు క్రియాశీలకతలోని మూలకాలు

విశ్వాతిశయానికి, విశ్వగతానికి, వ్యక్తిగత దైవానికి మధ్యన భేదం నా ఆవిష్కరణ కాదు.... యోగసాధనలో సంభావ్యమయ్యే ఈ మూడు సాక్షాత్కారాలతో వ్యక్తి వ్యవహరించే విధానంలో ఒక గొప్ప శక్తికల భేదముంది. ఒకవేళ నేను దైవాన్ని నా వ్యక్తిగత ఆత్మగా కాకుండా దైవంగా సాక్షాత్కరింప జేసుకుంటే , అది ఇంకా నా మొత్తం వ్యక్తిగత అస్తిత్వంలో చలిస్తూవుంటే,

దానిని నేను ముసుగు నుండి బయటకు తీసుకురాగలిగితే, లేదా ఆ దేవత ప్రతిమను నా భాగాలలో నిర్మించుకుంటే అది సాక్షాత్కారమే అవుతుంది, కానీ పరిమితంగా వుంటుంది. అదే నేను విశ్వదేవతను సాక్షాత్కరించుకుని, అందులో నా మొత్తం వ్యక్తిగత ఆత్మను పోగొట్టుకుంటే అది ఎంతో విశాలమైన సాక్షాత్కారమే అవుతుంది కానీ నేను కేవలం విశ్వశక్తి వాహకం అవుతాను తప్ప అక్కడ దివ్యంగా వ్యక్తిగతమైన సిద్ధి వుండదు. ఒకవేళ నేను కేవలం విశ్వాతిశయ సాక్షాత్కారాన్ని మాత్రమే సాధిస్తే, నన్ను, ప్రపంచాన్ని రెండింటిని సర్వాతిశయ సమగ్రునిలో కోల్పోతాను. ఇంకోవైపు ఇవేవీ నా లక్ష్యం కాకపోతే, భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకుని ఈ ప్రపంచంలో అభివ్యక్తం చేయడమే నా లక్ష్యమౌతుంది. ఇంకా అభివ్యక్తం కాని శక్తిని క్రిందకు తీసుకురావడమే నా ప్రయోజనమౌతుంది - అది అతిమనసు- ఈ మూడింటికి మధ్యన ఒక సామరస్యత విధాయకమవుతుంది. దానిని నేను క్రిందకు తీసుకురావాలి, కానీ ఎక్కడ నుండి క్రిందకు తేవాలి- అది ఇంతవరకు విశ్వనియమంలో అభివ్యక్తం కాలేదు- లేకపోతే నేను చేరవలసిన, సాక్షాత్కరించుకోవలసిన అనభివ్యక్త విశ్వాతిశయం నుండి కాకపోతే ? విశ్వనియమంలోకి దానిని తీసుకురావాలి అంటే నేను విశ్వదైవాన్ని సాక్షాత్కరించుకుని, విశ్వాత్మ గురించి, విశ్వశక్తుల గురించి చైతన్యవంతం కావాలి. కానీ దానిని నేను ఇక్కడ రూపొందించాలి,- లేకపోతే అది కేవలం ఒక ప్రభావంలా మిగిలిపోతుంది తప్ప భౌతికప్రపంచంలో స్థిరపరచిన అంశంగా వుండదు- ఇది వ్యక్తిలోని దైవం ద్వారా మాత్రమే జరుగగలదు.

ఇవి ఆధ్యాత్మిక అనుభవ క్రియాశీలతల్లోని మూలకాలు, ఒక దివ్యకార్యం నిర్వర్తించాలంటే వాటిని సమ్మతించ బద్ధుడను కావాలి.

అతిమానసయోగంలో మొదటి, చివరిదైన పదము సమర్పణే

అతిమానస యోగంలో మొదటి పదం సమర్పణ. దాని చివరిపదం కూడ సమర్పణే. దివ్యచైతన్యంలోకి ఉద్ధరించబడటం కోసం, పరిపూర్ణత కోసం, రూపాంతరీకరణ కోసం శాశ్వతదైవానికి తనను తాను అర్పించుకునే సంకల్పంతో ఇది మొదలవుతుంది. సంపూర్ణంగా ఇచ్చుకోవడంతో ఇది

శిఖరాగ్రానికి చేరుతుంది. ఇలా తననుతాను ఇచ్చుకోవడం పూర్తయిన తర్వాతే యోగాంతిమం, అతిమానస దైవంలోకి అంతఃశోషణ, అస్తిత్వ పరిపూర్ణత, స్వభావ రూపాంతరీకరణ సంభవిస్తుంది.

CWSA 12:367 - *శ్రీఅరవిందులు*

తిరిగి దాని మూలానికి దానిని అర్పించాలి

యోగంలో వ్యక్తి పురోగమించడానికి జీవితంలో కలిగివున్న, నిర్వర్తించిన సమస్తమూ భగవంతునికి అర్పించాలని చెప్పబడింది. స్పష్టంగా దీని అర్థం ఏమిటి ?

యోగమంటే భగవంతునితో సంయోగం, ఈ సంయోగం అర్పణ ద్వారా సఫలమవుతుంది - ఇది నిన్ను నీవు దైవానికి అర్పించుకోవడం మీద స్థాపితమవుతుంది. ప్రారంభంలో ఈ అర్పణను ఒక సాధారణ విధానంలో చేయడంతో ప్రారంభిస్తావు, అది ఎప్పటికీ అన్నట్లుగా ఇలా అంటావు, "నేను భగవంతుని సేవకుడను : నా జీవితం పూర్తిగా దైవానికే అర్పితమయ్యింది : నా సకల ప్రయత్నాలు దివ్యజీవనాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకోవడానికే." కానీ అది మొదటి అడుగు మాత్రమే. ఎందుకంటే ఇది సరిపోదు. నువ్వు ప్రతిజ్ఞ తీసుకున్నపుడు, నీ మొత్తం జీవితం దైవానికి ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నపుడు, ప్రతి క్షణము దానిని గుర్తుంచుకుని నీ అస్తిత్వపు అన్ని వివరణలలో దానిని కొనసాగించవలసి వుంటుంది. ప్రతి దశలో నువ్వు దైవానికి చెందినవాడవని అనుభూతి చెందాలి. నువ్వు ఏదీ ఆలోచించినా, ఏది చేసినా ఎప్పటికీ నీద్వారా పనిచేస్తున్నది దివ్యచైతన్యమనే స్థిరమైన అనుభవం వుండాలి. నీ స్వంతమని చెప్పుకునేదేదీ నీకు వుండదు. ప్రతిదీ భగవంతుని నుండే వస్తున్నదని అనుభూతిచెందాలి, దానిని తిరిగి దైవానికే అర్పించుకోవాలి. ఇది నువ్వు వాస్తవం చేసుకున్నపుడు, సాధారణంగా నువ్వు శ్రద్ధ పెట్టని, లెక్కచేయని అతి చిన్న అంశం కూడ అల్పంగా, అప్రాముఖ్యంగా అనిపించడం ఆగిపోతుంది. పూర్తి అవగాహనతో అతీతంలో ఒక విస్తార దిఙ్మండలాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది.

CWM 3:23 - *శ్రీమాత*

Vol. 53, No. 3
March 2023

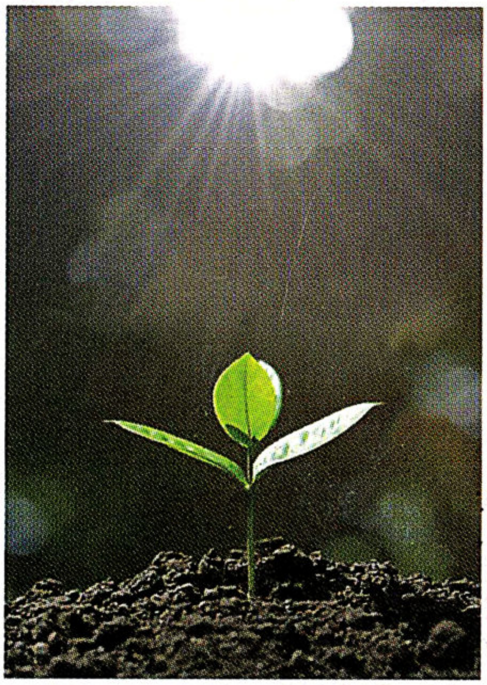
Date of Publication
1st March 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001